

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

СЪВЕТ

Страсбург, 8 юни 2022 г.
(OR. en)

2020/0329 (COD)
LEX 2165

PE-CONS 37/1/21
REV 1

CODIF 21
MAR 81
OMI 37
MI 343
SOC 264
CODEC 693

**ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА
ОТНОСНО МИНИМАЛНОТО НИВО НА ОБУЧЕНИЕ НА МОРСКИТЕ ЛИЦА
(КОДИФИЦИРАН ТЕКСТ)**

ДИРЕКТИВА (ЕС) 2022/...
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 8 юни 2022 година

относно минималното ниво на обучение на морските лица
(кодифициран текст)

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 100, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет¹,

след консултация с Комитета на регионите,

в съответствие с обикновената законодателна процедура²,

¹ ОВ С 123, 9.4.2021 г., стр. 80.

² Позиция на Европейския парламент от 5 април 2022 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 24 май 2022 г.

като имат предвид, че:

- (1) Директива 2008/106/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹ е била неколкократно и съществено изменяна². С оглед постигане на яснота и рационалност, посочената директива следва да бъде кодифицирана .
- (2) С цел да се поддържа и с цел да се подобрява високото равнище на морска безопасност и да се предотвратява замърсяването в морето е от съществено значение да се поддържа и по възможност да се подобрява нивото на познанията и уменията на морските лица на Съюза чрез развиване на морското обучение и освидетелстване в съответствие с международните правила и техническия прогрес, както и да се предприемат допълнителни мерки за подобряване на наличните на европейско равнище умения в областта на морското дело.
- (3) Обучението и освидетелстването на морските лица се урежда на международно равнище от Международната конвенция за вахтената служба и нормите за подготовка и освидетелстване на моряците от 1978 г. (наричана по-нататък „Конвенцията STCW“) на Международната морска организация (ММО), която бе значително преработена на Конференцията на страните по Конвенцията STCW, проведена в Манила през 2010 г. („измененията от Манила“). През 2015 г. и през 2016 г. бяха приети изменения на Конвенцията STCW.

¹ Директива 2008/106/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 г. относно минималното ниво на обучение на морските лица (ОВ L 323, 3.12.2008 г., стр. 33).

² Вж. приложение IV, част А.

- (4) Конвенцията STCW е въведена в правото на Съюза с настоящата Директива. Всички държави членки са подписали Конвенцията STCW, поради което хармонизираното изпълнение на международните им задължения се постига чрез привеждане на правилата на Съюза относно обучението и освидетелстването на морските лица в съответствие с Конвенцията STCW.
- (5) Корабоплаването на Съюза разполага с високо качество на морските познания и опит, което допринася за засилване на неговата конкурентоспособност. Качеството на обучението на морските лица е важно за конкурентоспособността на този сектор и за привличането на европейските граждани, по-специално на младите хора, към морските професии.
- (6) Държавите членки може да установят норми, по-строги от минималните норми, определени с Конвенцията STCW и настоящата директива.
- (7) Правилата на Конвенцията STCW, които са приложени към настоящата директива, следва да се допълнят със задължителните разпоредби, които се съдържат в част А от Кодекса за подготовка и освидетелстване на моряците и носенето на вахта (Кодекса STCW). Част Б от Кодекса STCW съдържа препоръчителни ръководства, предназначени да подпомогнат страните по Конвенцията STCW и лицата, които участват в изпълнението, прилагането или принудителното изпълнение на тези мерки, да осигурят пълното действие на Конвенцията по еднообразен начин.

- (8) Една от целите на общата транспортна политика в областта на морския транспорт е да улесни движението на морските лица в рамките на Съюза. Това движение допринася, наред с другото, за това секторът на морския транспорт в Съюза да стане привлекателен за бъдещите поколения, за да се избегнат ситуации, в които европейският морски отрасъл изпитва недостиг на квалифициран персонал с подходящата комбинация от умения и компетентности. Взаимното признаване на свидетелства за морски лица, издадени от държавите членки, е от съществено значение за улесняване на свободното движение на морските лица. Предвид правото на добра администрация решенията на държавите членки по отношение на приемането на свидетелства за професионална компетентност, издадени на морски лица от други държави членки, за целите на издаване на национални свидетелства за правоспособност следва да се основават на съображения, които могат да бъдат удостоверени от съответното морско лице.
- (9) Обучението на морските лица следва да включва подходящо теоретично и практическо обучение, за да се гарантира, че морските лица са квалифицирани да спазват нормите за сигурност и безопасност и са способни да предприемат ответни действия при опасност и в извънредни ситуации.
- (10) Държавите членки следва да приемат и прилагат конкретни мерки за предотвратяване и санкциониране на практиките на измама, свързани със свидетелства за правоспособност и свидетелства за професионална компетентност, както и да полагат усилия в рамките на ММО за постигане на строги и изпълними споразумения за борбата с подобни практики по целия свят.

- (11) Нормите за качество и системите за управление на качеството следва да бъдат разработени и приложени, като се вземе предвид, където е приложимо, препоръката на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 г.¹ и съответните мерки, приети от държавите членки.
- (12) За да се подобрят морската безопасност и предотвратяването на замърсяването на морето, с настоящата директива, в съответствие с Конвенцията STCW, следва да се предвидят разпоредби относно минималните периоди на почивка на вахтения персонал. Тези разпоредби следва да се прилагат, без да се засягат разпоредбите на Директива 1999/63/ЕО на Съвета².
- (13) Европейските социални партньори постигнаха споразумение относно минималното време за почивка, приложимо за морските лица, и Директива 1999/63/ЕО беше приета с оглед на изпълнението на посоченото споразумение. Същата директива дава възможност също така да се разрешат изключения по отношение на минималното време за почивка на морските лица. Възможността обаче за разрешаване на изключения следва да бъде ограничена по отношение на максималната им продължителност, честота и обхват. Измененията от Манила имаха за цел, наред с други въпроси, да определят обективни граници на изключенията за минималното време за почивка на вахтения персонал и морските лица, на които са възложени задачи, свързани с безопасността, сигурността и предотвратяването на замърсяване, с оглед да бъде избегната умората. Поради това настоящата директива следва да отрази измененията от Манила по начин, който гарантира съответствие с Директива 1999/63/ЕО.

¹ Препоръка на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 г. за създаване на Европейска референтна рамка за осигуряване на качество в професионалното образование и обучение (ОВ С 155, 8.7.2009 г., стр. 1).

² Директива 1999/63/ЕО на Съвета от 21 юни 1999 г. относно Споразумението за организацията на работното време на морските лица, сключено между Асоциацията на корабособствениците от Европейската общност (ECSA) и Федерацията на синдикатите на транспортните работници в Европейския съюз (FST) (ОВ L 167, 2.7.1999 г., стр. 33).

- (14) За да се подобри морската безопасност и за да се предотвратят загубите на човешки живот и замърсяването на морето, следва да се осигури комуникацията между членовете на екипажите на корабите, плаващи във водите на Съюза .
- (15) Персоналът на пътнически кораби, определен да помага на пътниците в извънредни ситуации, следва да може да осъществява комуникация с пътниците.
- (16) Екипажи, служещи на борда на танкери, които превозват вредни или замърсяващи околната среда товари, следва да са способни да действат ефективно за предотвратяване на произшествия и при извънредни ситуации. От първостепенно значение е между капитана, лицата от командния състав и лицата от редовия състав да се установи подходяща връзка за комуникация, която да отговаря на изискванията на настоящата директива.
- (17) Необходимо е да се гарантира, че нивото на компетентност на морските лица, които притежават свидетелства, издадени от трети държави, и които служат на борда на кораби на Съюза , съответства на нивото, което се изисква съгласно Конвенцията STCW. Настоящата директива следва да установи процедурите и общите критерии за признаване от държавите членки на свидетелства на морски лица , издадени от трети държави въз основа на изискванията за обучение и освидетелстване, така както са договорени в рамките на Конвенцията STCW.

- (18) В интерес на морската безопасност държавите членки следва да признават квалификации, доказващи изискваното ниво на обучение, само когато те са издадени от страни или от името на страни по Конвенцията STCW, за които Комитетът по морска безопасност на ММО (КМБ) е установил, че са прилагали и продължават да прилагат изцяло нормите, установени от Конвенцията. Докато КМБ успее да осъществи тази проверка, е необходима процедура за предварително признаване на свидетелствата.
- (19) Настоящата директива предвижда централизирана система за признаване на свидетелства за морски лица, издадени от трети държави. С цел ефикасно използване на наличните човешки и финансови ресурси, процедурата за признаване на трети държави следва да се основава на анализ на потребността от признаване, като включва, но не се ограничава до посочване на очаквания брой капитани, лица от командния състав и радиооператори от съответната трета държава, които е вероятно да служат на кораби, плаващи под знамето на държави членки. Този анализ следва да бъде представен за разглеждане от Комитета по морската безопасност и предотвратяването на замърсяването от кораби (КМБПЗК).
- (20) За да се гарантира правото на достоен труд на всички морски лица и да се ограничат нарушенията на конкуренцията на вътрешния пазар, при бъдещо признаване на трети държави следва да се взема предвид дали тези трети държави са ратифицирали Морската трудова конвенция от 2006 г.

- (21) За да се осигури ефикасността на централизираната система за признаване свидетелствата на морските лица, издадени от трети държави, повторна оценка на третите държави, които осигуряват малък брой морски лица на кораби, плаващи под знамето на държави членки, следва да се извършва през интервали от десет години. Този по-дълъг срок за повторна оценка на системата на такива трети държави обаче следва да се съчетае с приоритетни критерии, които са съобразени с опасения, свързани с безопасността, и за целите на които необходимостта от ефикасност се балансира от ефективен предпазен механизъм в случай на влошаване на качеството на предоставяното от съответната трета държава обучение за морски лица.
- (22) Следва да се организира, когато това е подходящо, проверка на морските училища, на програмите и курсовете на обучение. Следва да се установят критерии за такава проверка.
- (23) Европейската агенция за морска безопасност, създадена с Регламент (ЕО) № 1406/2002 на Европейския парламент и на Съвета¹, следва да подпомага Комисията при проверките във връзка със спазването от държавите членки на изискванията, предвидени в настоящата директива.

¹ Регламент (ЕО) № 1406/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2002 г. за създаване на Европейска агенция за морска безопасност (ОВ L 208, 5.8.2002 г., стр. 1).

- (24) На равнището на Съюза е налична информация относно наетите морски лица от трети държави благодарение на съобщаваната от държавите членки относима информация, съхранявана в техните национални регистри на издадените свидетелства и потвърждения. Тази информация следва да се използва за статистически цели и за целите на определяне на политиката, и по-специално за подобряване на ефикасността на централизираната система за признаване на свидетелства на морски лица, издадени от трети държави. Въз основа на съобщената от държавите членки информация следва да се преразглежда признаването на трети държави, които не са осигурявали морски лица за кораби, плаващи под знамето на държави членки, в продължение на най-малко осем години. Процесът на преразглеждане следва да обхваща възможността за запазване или оттегляне на признаването на съответната трета държава. Освен това съобщената от държавите членки информация следва да се използва и за подреждане по приоритет на повторните оценки на признатите трети държави.
- (25) От държавите членки, в качеството им на пристанищна администрация, се изисква да подобрят безопасността и предотвратяването на замърсяването във водите на Съюза, като извършват приоритетно проверки на корабите, които плават под знамето на трета държава, която не е ратифицирала Конвенцията STCW, като по този начин гарантират, че корабите, които плават под знамето на трета държава, не се ползват от по-благоприятно третиране.

(26) Разпоредбите относно признаването на професионалните квалификации, предвидени в Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹, не се прилагаха по отношение на признаването на свидетелствата за морски лица съгласно Директива 2008/106/ЕО. Директива 2005/45/ЕО на Европейския парламент и на Съвета² уреждаше взаимното признаване на свидетелства за морски лица, издадени от държавите членки. След измененията от 2010 г. на Конвенцията STCW обаче определенията за свидетелства за морски лица, посочени в Директива 2005/45/ЕО, вече не са актуални. Поради това схемата за взаимно признаване на свидетелства за морски лица, издадени от държавите членки, следва да бъде регламентирана, за да бъдат отразени измененията на международно равнище. Освен това медицинските свидетелства за морски лица, издадени по пълномощие от държавите членки, също следва да бъдат включени в схемата за взаимно признаване. За да няма двусмислие и риск от несъгласуваност между Директива 2005/45/ЕО и настоящата директива, взаимното признаване на свидетелства за морски лица следва да се урежда само от настоящата директива. Освен това, с цел намаляване на административната тежест за държавите членки след приемането на съответните изменения на Конвенцията STCW следва да се въведе електронна система за представяне на квалификациите на морските лица.

¹ Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 г. относно признаването на професионалните квалификации (ОВ L 255, 30.9.2005 г., стр. 22).

² Директива 2005/45/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 г. относно взаимното признаване на свидетелства за морски лица, издадени от държавите членки, и за изменение на Директива 2001/25/ЕО (ОВ L 255, 30.9.2005 г., стр. 160).

- (27) Цифровизацията на данните е неотменна част от техническия прогрес в областта на събирането и съобщаването на данни, като има за цел намаляването на разходите и ефективното използване на човешките ресурси. Комисията следва да обмисли мерки за повишаване на ефективността на държавния пристанищен контрол, включително, *inter alia*, оценка на осъществимостта и добавената стойност на създаването и управлението на централна база данни за свидетелствата за морските лица, която да е свързана с базата данни за проверките, посочена в член 24 от Директива 2009/16/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹ и към която да са свързани всички държави членки. Тази централна база данни следва да съдържа цялата информация, посочена в приложение III към настоящата Директива, относно свидетелствата за правоспособност и потвържденията, удостоверяващи признаването на свидетелства за професионална компетентност, издадени в съответствие с правила V/1-1 и V/1-2 от Конвенцията STCW.
- (28) Комисията следва да установи диалог със социалните партньори и държавите членки за разработване на инициативи за морско обучение, което допълва договореното на международно равнище минимално ниво на обучение за морските лица и което може да се признава взаимно от държавите членки под формата на европейска морска диплома за високи постижения. Тези инициативи следва да се основават и да се разработват съобразно препоръките по изпълняваните понастоящем пилотни проекти и стратегиите в Подробния план на Комисията за действие за секторно сътрудничество във връзка с уменията.

¹ Директива 2009/16/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно държавния пристанищен контрол (ОВ L 131, 28.5.2009 г., стр. 57).

(29) За да се съобразят промените на международно равнище и да се гарантира своевременното адаптиране на правилата на Съюза спрямо тях, на Комисията следва да се делегира правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз по отношение на включване на измененията в Конвенцията STCW и част А от Кодекса STCW чрез актуализиране на техническите изисквания относно обучението и освидетелстването на морските лица и чрез привеждане в съответствие на всички приложими разпоредби на настоящата директива във връзка с електронните свидетелства за морски лица. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище, и тези консултации да бъдат проведени в съответствие с принципите, заложи в Междуинституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество¹. По-специално, с цел осигуряване на равно участие при подготовката на делегираните актове, Европейският парламент и Съветът получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки, като техните експерти системно имат достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, занимаващи се с подготовката на делегираните актове.

¹ ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.

- (30) За да се гарантират еднакви условия за изпълнение на разпоредбите на настоящата директива относно признаването на трети държави , както и във връзка със статистическите данни за морските лица, които държавите членки трябва да изпращат на Комисията, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета¹.
- (31) Доколкото целта на настоящата директива, а именно привеждането на правилата на Съюза в съответствие с международните правила относно обучението и освидетелстването на морските лица, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, а поради обхвата и последиците от действието може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тази цел.
- (32) Настоящата директива не засяга задълженията на държавите членки относно сроковете за транспониране в националното законодателство на директивите, посочени в приложение IV, част Б,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

¹ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

Член 1
Приложно поле

1. Настоящата директива се прилага по отношение на морските лица, посочени в настоящата директива, които служат на борда на морски кораби, плаващи под знамето на държава членка, с изключение на:
 - а) военни кораби, помощни кораби на военноморския флот или други кораби, принадлежащи или експлоатирани от държава членка и чиято дейност е изключително за правителствени нетърговски цели;
 - б) риболовни кораби;
 - в) яхтите за спорт и развлечение, които не осъществяват търговска дейност;
 - г) кораби от дърво с примитивна конструкция.
2. Член 6 се прилага за морските лица, които притежават свидетелство, издадено от държава членка, независимо от тяхното гражданство.

Член 2
Определения

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения :

- 1) „капитан“ означава лице, което командва кораб;

- 2) „лице от командния състав“ означава член на екипажа, с изключение на капитана, назначен на такава длъжност в съответствие с националните закони или подзаконови разпоредби или, когато няма такова назначение — съгласно колективен договор или обичайна практика;
- 3) „помощник-капитан“ означава лице от командния състав, квалифицирано в съответствие с разпоредбите на глава II от приложение I;
- 4) „старши помощник-капитан“ означава лицето от командния състав, непосредствено следващо по длъжност капитана, на което се възлага командването на кораба в случай на неспособност на капитана;
- 5) „механик“ означава лице от командния състав, квалифицирано в съответствие с разпоредбите на глава III от приложение I;
- 6) „главен механик“ означава старшия механик, който отговаря за главната пропульсивна уредба, както и за работата и поддръжката на механичните и електрическите системи на кораба;
- 7) „втори механик“ означава механик, следващ по длъжност главния механик, който носи отговорността за главната пропульсивна уредба, както и за работата и поддръжката на механичните и електрическите системи на кораба в случай на неспособност на главния механик;
- 8) „стажант-механик“ означава лице, което преминава обучение за механик и което е назначено на тази длъжност в съответствие с националните закони или подзаконови разпоредби;

- 9) „радиооператор“ означава лице, притежаващо надлежно свидетелство, издадено или признато от компетентните органи в съответствие с разпоредбите на Правилника за радиосъобщенията;
- 10) „лице от редовия състав“ означава член на екипажа на кораба, който не е капитан или лице от командния състав;
- 11) „морски кораб“ означава кораб, различен от тези, които плават изключително по вътрешни водни пътища или защитени морски води, или разположени в близко съседство със защитени морски води или с райони, в които действат пристанищните правила;
- 12) „кораб, плаващ под знамето на държава членка“ означава кораб, регистриран в държава членка и плаващ под знамето на държава членка в съответствие с нейното законодателство; корабите, които не отговарят на това определение, се смятат за кораби, плаващи под знамето на трета държава;
- 13) „крайбрежно плаване“ означава плаване край бреговете на държава членка, така както е определено от тази държава членка;
- 14) „пропулсивна мощност“ означава общата максимална продължителна мощност на цялата главна пропулсивна уредба на кораба, изразена в киловати и посочена в свидетелството за регистрация на кораба или в какъвто и да е друг официален документ;
- 15) „нефтен танкер“ означава кораб, построен и използван за превоз на нефт и нефтопродукти в насипно състояние;

- 16) „танкер химикаловоз“ означава кораб, построен или приспособен и използван за превозване в наливно състояние на течни продукти, изброени в глава 17 от Международния кодекс за построяване и оборудване на кораби, превозващи опасни химически вещества и продукти в наливно състояние, в неговата актуализирана версия;
- 17) „танкер газовоз“ означава кораб, построен или приспособен и използван за превозване в наливно състояние на втечнени газове или други продукти, изброени в глава 19 от Международния кодекс за построяване и оборудване на кораби, превозващи втечнени газове наливно, в неговата актуализирана версия;
- 18) „правилник за радиосъобщенията“ означава правилникът за радиосъобщенията, приложен или считан за приложен към международната конвенция за телекомуникациите, така както е изменена;
- 19) „пътнически кораб“ означава кораб, както е определен в Международната конвенция за безопасност на човешкия живот на море, 1974 г. (SOLAS 74), така както е изменена, на Международната морска организация (ММО);
- 20) „риболовен кораб“ означава кораб, използван за улов на риба или на други живи морски ресурси;
- 21) „Конвенция STCW“ означава Международната конвенция за вахтената служба и нормите за подготовка и освидетелстване на моряците, 1978 г., на ММО, както се прилага към съответните въпроси, като се имат предвид преходните разпоредби на член VII и правило I/15 от Конвенцията и включително, според случая, приложимите разпоредби на Кодекса STCW, като всички те се прилагат в техните актуализирани версии;

- 22) „задължения по радиослужба“ включва, в зависимост от случая, радиовахта, техническа поддръжка и ремонти, извършвани в съответствие с Правилника за радиосъобщенията, SOLAS 74 и, по преценка на всяка държава членка, съответните препоръки на ММО в техните актуализирани версии;
- 23) „ро-ро пътнически кораб“ означава пътнически кораб с товарни помещения или помещения от специална категория, както са определени в SOLAS 74 в нейната актуализирана версия;
- 24) „Кодекс STCW“ означава Кодекс за подготовка и освидетелстване на моряците и носене на вахта , както е приет с Резолюция 2 на Конференцията от 1995 г. от страните по Конвенция STCW , в най-новата ѝ версия;
- 25) „функция“ означава съвкупност от задължения и отговорности, така както са уточнени в Кодекса STCW, необходими за експлоатация на кораба, за опазване човешкия живот на море или за опазването на морската среда;
- 26) „компания“ означава корабособственика или всяка друга организация или лице, като корабен оператор или беърбоут чартърор, на което корабособственикът е поверил отговорността за експлоатация на кораба и което при приемането на тази отговорност се е съгласило да поеме всички задължения и отговорности, произтичащи за компанията от настоящата директива;
- 27) „плавателен стаж“ означава стаж на борда на кораб във връзка с издаването или подновяването на свидетелство за правоспособност, свидетелство за професионална компетентност или свидетелство за друга квалификация;

- 28) „одобрен“ означава одобрен от държава членка в съответствие с настоящата директива;
- 29) „трета държава“ означава държава, която не е държава членка;
- 30) „месец“ означава календарен месец или тридесет дни, съставени от периоди с продължителност, по-малка от един месец;
- 31) „радиооператор за СМСББ“ означава лице, квалифицирано в съответствие с глава IV от приложение I;
- 32) „Кодексът ISPS“ означава Международният кодекс за сигурност на корабите и пристанищните съоръжения, приет на 12 декември 2002 г. с Резолюция 2 на Конференцията на договарящите се правителства по SOLAS 74, в най-новата ѝ версия;
- 33) „офицер по сигурността на кораба“ означава лицето на борда на кораба, отговорно пред капитана, назначено от компанията като отговорно по сигурността на кораба, включително изпълнението и поддръжката на плана за сигурността на кораба и на връзката със служителя по сигурността на компанията и със служителите по сигурността на пристанищните съоръжения;
- 34) „задълженията, свързани със сигурността“ включват всички задачи и задължения на борда на корабите, както са определени в глава XI/2 от SOLAS 74, така както е изменена и в Кодекса ISPS;

- 35) „свидетелство за правоспособност“ означава свидетелство, издадено и потвърдено за капитаните, лицата от командния състав и радиооператорите в съответствие с глави II, III, IV, V или VII от приложение I, което дава право на своя законен притежател да заема длъжност и да изпълнява предвидените функции с нивото на отговорност, посочени в свидетелството;
- 36) „свидетелство за професионална компетентност“ означава свидетелство, различно от свидетелството за правоспособност, издадено на морско лице, в което се посочва, че са изпълнени съответните изисквания за обучение, компетенции или плавателен стаж, предвидени в настоящата директива;
- 37) „удостоверение“ означават документ, различен от свидетелството за правоспособност или от свидетелство за професионална компетентност, използван, за да се установи, че са изпълнени съответните изисквания в настоящата директива;
- 38) „електромеханик“ означава лице от командния състав, квалифицирано в съответствие с приложение I, глава III;
- 39) „палубен боцман“ означава лице от редовия състав, квалифицирано в съответствие с приложение I, глава II;
- 40) „машинен боцман“ означава лице от редовия състав, квалифицирано в съответствие с приложение I, глава III;
- 41) „електротехник“ означава лице от редовия състав, квалифицирано в съответствие с приложение I, глава III;

- 42) „приемаща държава членка“ означава държавата членка, в която морските лица искат да бъдат приети или признати техните свидетелства за правоспособност, свидетелства за професионална компетентност или удостоверения;
- 43) „Кодекс IGF“ означава Международният кодекс за безопасност на корабите, използващи като гориво газове или други горива с ниска пламна температура, съгласно определението в правило II-1/2.29 от SOLAS 74;
- 44) „полярен кодекс“ означава Международният кодекс за кораби, плаващи в полярни води, съгласно определението в правило XIV/1.1 от SOLAS 74;
- 45) „полярни води“ означава арктически води и/или антарктическото пространство съгласно определенията в правила XIV/1.2, XIV/1.3 и XIV/1.4 от SOLAS 74.

Член 3

Обучение и освидетелстване

1. Държавите членки вземат необходимите мерки, за да гарантират, че морските лица, посочени в член 1, които служат на борда на кораби, са получили обучение, което най-малкото отговаря на изискванията на Конвенцията STCW, установени в приложение I към настоящата директива, и притежават свидетелства съгласно определението в член 2, точки 35 и 36, и/или удостоверение съгласно определението в член 2, точка 37.

2. Държавите членки вземат необходимите мерки, за да гарантират, че членовете на екипажа, които трябва да притежават свидетелство в съответствие с правило III/10.4 от SOLAS 74, са обучени и освидетелствани в съответствие с разпоредбите на настоящата директива.

Член 4

Свидетелства за правоспособност, свидетелства за професионална компетентност и потвърждения

1. Държавите членки гарантират, че свидетелствата за правоспособност и свидетелствата за професионална компетентност се издават само на кандидати, които отговарят на изискванията по настоящия член.
2. Свидетелствата на капитаните, лицата от командния състав и радиооператорите се потвърждават от държавите членки съгласно предвиденото в настоящия член.
3. Свидетелствата за правоспособност и свидетелствата за професионална компетентност се издават в съответствие с правило I/2, параграф 3 от приложението към Конвенцията STCW.
4. Свидетелствата за правоспособност се издават само от държавите членки след проверка на истинността и валидността на всички необходими удостоверения и в съответствие с настоящия член.

5. По отношение на радиооператорите държавите членки могат:
- а) да включат допълнителни знания, изисквани от съответните правила, в изпита за издаване на свидетелство, отговарящо на изискванията на Правилника за радиосъобщенията; или
 - б) да издадат отделно свидетелство, посочващо, че притежателят му има допълнителните знания, изисквани от съответните правила.
6. По преценка на държавата членка потвържденията могат да бъдат включени в образца на издаваните свидетелства, както е предвидено в раздел А-I/2 от Кодекса STCW. Ако потвържденията са включени, използваният образец съответства на този, предвиден в раздел А-I/2, параграф 1. Ако потвържденията са издадени по друг начин, използваният образец на потвържденията съответства на този, предвиден в параграф 2 от посочения раздел. Потвържденията се издават в съответствие с член VI, параграф 2 от Конвенцията STCW.

Потвържденията, удостоверяващи издаването на свидетелства за правоспособност, и потвърждения, удостоверяващи свидетелство за професионална компетентност, издадени на капитани и лица от командния състав в съответствие с правила V/1-1 и V/1-2 от приложение I, се издават само ако са изпълнени всички изисквания на Конвенцията STCW и на настоящата директива.

7. Държава членка, която признава свидетелство за правоспособност или свидетелство за професионална компетентност, издадено на капитани и лица от командния състав в съответствие с правила V/1-1 и V/1-2 от приложението към Конвенцията STCW съгласно процедурата, предвидена в член 20, параграф 2 от настоящата директива, издава потвърждение на това свидетелство, за да удостовери признаването му само след като се увери в истинността и валидността на свидетелството. Използваният образец на потвърждение съответства на този, предвиден в раздел A-I/2, параграф 3 от Кодекса STCW.
8. Потвържденията, посочени в параграфи 6 и 7:
- а) могат да бъдат издавани като отделни документи;
 - б) се издават само от държави членки;
 - в) имат уникален номер за всяко от тях, с изключение на потвържденията, удостоверяващи издаването на свидетелство за правоспособност, които могат да имат същия номер като съответното свидетелство за правоспособност, при условие че този номер е уникален;
 - г) престават да бъдат валидни, когато срокът на действие на потвърденото свидетелство за правоспособност или свидетелство за професионална компетентност, издадено на капитани и лица от командния състав в съответствие с правила V/1-1 и V/1-2 от приложението към Конвенцията STCW, изтече или свидетелството бъде отнето, действието му бъде спряно или то бъде отменено от държавата членка или третата държава, която го е издала, и във всички случаи с изтичане на петгодишен срок от датата на издаването им.

9. Длъжността, на която притежателят на свидетелство има право да служи на борда, се посочва върху образеца на потвърдението със същите изрази като използваните в приложимите изисквания на съответната държава членка относно надеждното комплектоване на кораба с екипаж.
10. Държавите членки може да използват образец, различен от този, който е даден в раздел А-I/2 от Кодекса STCW, при условие че използваният образец съдържа най-малкото изискваната информация, изписана с латински букви и арабски цифри, като се вземат предвид вариантите, разрешени съгласно раздел А-I/2.
11. При спазване на член 20, параграф 7, оригиналът на всяко свидетелство, което се изисква съгласно настоящата директива, се съхранява на борда на кораба, на който служи неговият притежател, на хартиен носител или в цифров формат, като неговата истинност и валидност могат да бъдат проверени в рамките на процедурата по параграф 13, буква б) от настоящия член.
12. Кандидатите за свидетелство доказват по задоволителен начин:
 - а) своята самоличност;
 - б) че са на възраст, не по-малка от предвидената в правилата, изброени в приложение I, приложими за исканото свидетелство за правоспособност или свидетелство за професионална компетентност;
 - в) че отговарят на нормите за здравословна годност, посочени в раздел А-I/9 от Кодекса STCW;

- г) че са преминали предвидените в правилата в приложение I плавателен стаж и всяко друго задължително обучение, свързано с исканото свидетелство за правоспособност или свидетелство за професионална компетентност;
- д) че отговарят на нормите за компетентност, предвидени в правилата в приложение I за длъжностите, функциите и нивата, които трябва да бъдат посочени в потвърждението на свидетелството за правоспособност.

Настоящият параграф не се прилага за признаването на потвърждения съгласно правило I/10 от Конвенцията STCW.

13. Всяка държава членка се задължава:

- а) да поддържа един или повече регистри за всички свидетелства за правоспособност и свидетелства за професионална компетентност и потвърждения за капитани и лица от командния състав и, в зависимост от случая, за лица от редовия състав, които са издадени, които са с изтекъл срок на действие или които са с продължена валидност, със спряно действие, отменени или обявени за изгубени или унищожени, както и за издадените привилегирани разрешения;

б) да предоставя информация за статуса на свидетелствата за правоспособност, потвържденията и привилегированите разрешения на другите държави членки или на другите страни по Конвенцията STCW и на компаниите, които искат да проверят истинността и валидността на свидетелствата за правоспособност и/или на свидетелствата, издадени на капитани и лица от командния състав в съответствие с правила V/1-1 и V/1-2 от приложение I, представени им от морските лица с оглед получаване на признаване съгласно правило I/10 от Конвенцията STCW или с цел получаване на работа на борда на кораб.

14. На Комисията се предоставя правомощието при влизането в сила на съответните изменения на Конвенцията STCW и част А от Кодекса STCW във връзка с електронните свидетелства за морски лица да приеме делегирани актове в съответствие с член 30, за да измени настоящата директива, като приведе в съответствие нейните приложими разпоредби с измененията на Конвенцията STCW и част А от Кодекса STCW с цел цифровизиране на свидетелствата за морски лица и потвържденията.

Член 5

Предоставяне на информация на Комисията

За целите на член 21, параграф 8 и член 22, параграф 2 и за използване само от държавите членки и Комисията за определянето на политиката и за статистически цели държавите членки ежегодно предоставят на Комисията информацията, посочена в приложение III към настоящата директива, относно свидетелствата за правоспособност и потвържденията, удостоверяващи признаването на свидетелствата за правоспособност. Те могат също така да предоставят на доброволна основа информация за свидетелствата за професионална компетентност, издадени на лица от редовия състав в съответствие с глави II, III и VII от приложението към Конвенцията STCW, като например информацията, посочена в приложение III към настоящата директива.

Член 6

Взаимно признаване на свидетелства за морски лица, издадени от държави членки

1. С цел разрешаване на морски лица да служат на борда на корабите, плаващи под нейно знаме, всяка държава членка приема свидетелствата за професионална компетентност и удостоверенията, издавани от или по пълномощие на друга държава членка, на хартиен носител или в цифров формат.

2. Всяка държава членка признава свидетелствата за правоспособност, издавани от друга държава членка, или свидетелствата за професионална компетентност, издавани от друга държава членка на капитани и лица от командния състав в съответствие с правила V/1-1 и V/1-2 от приложение I към настоящата директива, като потвърждава тези свидетелства, с което удостоверява признаването им. Потвърждението, удостоверяващо признаването, се ограничава до длъжностите, функциите и нивата на правоспособност или професионална компетентност, посочени в съответните свидетелства. Потвърждението се издава само ако са били спазени всички изисквания на Конвенцията STCW, в съответствие с правило I/2, параграф 7 от Конвенцията STCW. Използва се образец на потвърждение съответстващ на образца, съдържащ се в раздел A-I/2, параграф 3 от Кодекса STCW.
3. С цел разрешаване на морски лица да служат на борда на корабите, плаващи под нейно знаме, всяка държава членка приема медицинските свидетелства, издадени по пълномощие на друга държава членка в съответствие с член 12.
4. Приемашите държави членки гарантират, че решенията по параграфи 1, 2 и 3 се приемат в разумен срок. Приемашите държави членки гарантират, че морските лица имат правото на обжалване при отказ за потвърждаване или приемане на валидно свидетелство или при липса на отговор в съответствие с националното законодателство и процедури и гарантират, че морските лица получават информация и помощ във връзка с такова обжалване в съответствие с действащото национално законодателство и процедури.

5. Без да се засяга параграф 2 от настоящия член, компетентните органи на приемащата държава членка могат да наложат допълнителни ограничения по отношение на длъжностите, функциите и нивата на правоспособност или професионална компетентност, свързани с крайбрежните плавания, посочени в член 8, или на алтернативните свидетелства, издадени съгласно правило VII/1 от приложение I.
6. Без да се засяга параграф 2, при необходимост приемащата държава членка може да разреши на морски лица да служат на борда на кораб, плаващ под нейно знаме, за срок, който не надвишава три месеца, ако те притежават надлежно и валидно свидетелство, което друга държава членка е издала и потвърдила, но което все още не е било потвърдено с оглед признаването му от заинтересованата приемаща държава членка.
- Осигурява се предоставянето при поискване на документ, доказващ че е било подадено искане за потвърждение до компетентните органи.
7. Приемащата държава членка гарантира, че морските лица, които представят за признаване свидетелства за упражняване на функции на управленско ниво, имат подходящи знания за морското законодателство на тази държава членка, от значение за функциите, които им се разрешава да изпълняват.

Член 7

Изисквания във връзка с обучението

Обучението, което се изисква съгласно член 3, се предоставя под форма, която дава възможност да се придобият теоретичните знания и практическите умения, предвидени в приложение I, по-специално що се отнася до използването на спасителни средства и противопожарно оборудване, и която е била одобрена от компетентния орган или институция, посочени от всяка държава членка.

Член 8

Ръководни принципи за крайбрежното плаване

1. Когато дават определение на крайбрежно плаване, държавите членки не налагат на морските лица, които служат на борда на корабите, на които е разрешено да плават под знамето на друга държава членка или на друга страна по Конвенцията STCW и които осъществяват такова плаване, изисквания във връзка с обучението, опита или свидетелствата, по-строги от тези, които налагат на морските лица, служещи на борда на кораби, на които е разрешено да плават под тяхното собствено знаме. Държавите членки в никакъв случай не налагат на морските лица, които служат на борда на кораб, плаващ под знамето на друга държава членка или на друга страна по Конвенцията STCW, изисквания, по-строги от изискванията съгласно настоящата директива, приложими по отношение на лицата, служещи на кораби, които не извършват крайбрежно плаване.
2. За кораби, на които е разрешено да се ползват от разпоредбите на Конвенцията STCW относно крайбрежното плаване, включващо плаване край бреговете на други държави членки или на други страни по Конвенцията STCW в границите на тяхното определение на крайбрежно плаване, държавата членка сключва споразумение със съответните държави членки или страни по Конвенцията, в което се посочват подробностите относно съответните търговски зони, както и други съответни разпоредби.

3. По отношение на корабите, на които е разрешено да плават под знамето на държава членка, които извършват редовно крайбрежно плаване край бреговете на друга държава членка или на друга страна по Конвенцията STCW, държавата членка, под чието знаме на кораба е разрешено да плава, налага на морските лица, служещи на борда на тези кораби, изисквания по отношение на обучението, опита и свидетелствата, най-малкото еднакви с тези, които са наложени от държавата членка или от страната по Конвенцията STCW, край чиито брегове корабът осъществява крайбрежно плаване, при условие че те не са по-строги от изискванията на настоящата директива, приложими по отношение на лицата, служещи на кораби, които не извършват крайбрежно плаване. Морските лица, които служат на кораб, който осъществява плаване, надвишаващо определеното като крайбрежно плаване в държава членка и навлиза във води, които не са обхванати от това определение, следва да отговарят на съответните изисквания на настоящата директива.
4. Държава членка може да даде възможност на кораб, на който е разрешено да плава под нейното знаме, да се ползва от разпоредбите на настоящата директива, които се отнасят до крайбрежното плаване, в случай че корабът осъществява редовно плаване край бреговете на държава, която не е страна по Конвенцията STCW, или крайбрежно плаване, както е определено от посочената държава членка.
5. Свидетелствата за правоспособност на морски лица, издадени от държава членка или страна по Конвенцията STCW за определените ѝ граници на крайбрежно плаване, могат да бъдат признати от други държави членки за служба в техните определени граници на крайбрежно плаване, при условие че съответните държави членки или страни по Конвенцията сключат споразумение, в което се посочват подробностите относно съответните търговски зони и други съответни условия.

6. Държавите членки, даващи определение на крайбрежно плаване, в съответствие с изискванията на настоящия член:
 - а) спазват принципите, уреждащи крайбрежното плаване, посочени в раздел А-І/3 от Кодекса STCW;
 - б) включват границите на крайбрежното плаване в потвържденията, издадени съгласно член 4.

7. Когато вземат решение относно определението на крайбрежно плаване и до условията за образование и обучение, които се изискват за това в съответствие с изискванията на параграфи 1, 3 и 4, държавите членки съобщават на Комисията приетите от тях разпоредби в подробности.

Член 9

Предотвратяване на измама и други незаконни практики

1. Държавите членки вземат и налагат подходящи мерки за предотвратяване на измами и други незаконни практики във връзка с издадените свидетелства и потвърждения, и предвиждат санкции, които са ефективни, съразмерни и възпиращи.

2. Държавите членки определят националните органи, компетентни да разкриват и да се борят срещу измамите и другите незаконни практики и да обменят информация с компетентните органи на други държави членки и на трети държави във връзка с освидетелстването на морски лица.

Държавите членки незабавно информират другите държави членки и Комисията за данните за контакт с тези компетентни национални органи.

Държавите членки незабавно информират всички трети държави, с които са сключили споразумение съгласно правило I/10, параграф 1.2 от Конвенцията STCW, за данните за контакт с тези компетентни национални органи.

3. По искане на приемащата държава членка компетентните органи на друга държава членка потвърждават или опровергават писмено истинността на свидетелствата на морските лица, съответните потвърждения или всяко друго удостоверение, доказващо обучение, издадени от тази друга държава членка.

Член 10

Санкции или дисциплинарни мерки

1. Държавите членки установяват ред и процедури за безпристрастно разследване на всякакви случаи на некомпетентност, действие, бездействие или създаване на опасност за сигурността, които биха могли да застрашат пряко безопасността на човешкия живот или на имуществото на море или морската среда, от страна на притежатели на свидетелства за правоспособност и свидетелства за професионална компетентност или потвърждения, издадени от държава членка във връзка с изпълнение на задължения, свързани с тези свидетелства за правоспособност и свидетелства за професионална компетентност, както и за отнемане, спиране на действието или отмяна на тези свидетелства за правоспособност и свидетелства за професионална компетентност по такава причина и за предотвратяване на измами.
2. Държавите членки вземат и налагат подходящи мерки за предотвратяване на измами и други незаконни практики във връзка със свидетелствата за правоспособност и свидетелствата за професионална компетентност и издадените потвърждения.
3. Санкции или дисциплинарни мерки се предвиждат и прилагат в случаите, в които:
 - а) компания или капитан е наел лице, което не притежава свидетелството, изисквано съгласно настоящата директива;

- б) капитан е позволил лице, което не притежава необходимото свидетелство или валидно привилегировано разрешение или което не притежава документа, изискван съгласно член 20, параграф 7, да изпълнява функция или да служи на длъжност, които според настоящата директива трябва да се изпълняват от лице, притежаващо надлежно свидетелство; или
 - в) лице е получило чрез измама или с подправени документи назначение, за да изпълнява функция или да служи на длъжност, които според настоящата директива трябва да се изпълняват от лице, което притежава свидетелство или привилегировано разрешение.
4. Държавите членки, под чиято юрисдикция се намират която и да е компания или лице, за които има сериозни основания да се смята, че са отговорни или са знаели за очевидно неспазване на настоящата директива, както е посочено в параграф 3, си сътрудничат с всяка държава членка или с всяка друга страна по Конвенцията STCW, която ги уведоми за намерението си да образува производство в рамките на своята юрисдикция.

Член 11
Норми за качество

1. Всяка държава членка гарантира, че:
 - а) всички дейности по обучението, оценяването на правоспособността, освидетелстването, включително издаването на медицински свидетелства, на потвърждения и подновяването на свидетелства, осъществявани от упълномощени от тях неправителствени агенции или образувания, са предмет на непрекъснат контрол в рамките на система за управление на качеството, за да може да се осигури постигането на определените цели, включително и тези, отнасящи се до квалификацията и опита на инструкторите и на оценителите, в съответствие с раздел А-1/8 от Кодекса STCW;
 - б) когато държавни агенции или образувания изпълняват такива дейности, съществува система за управление на качеството в съответствие с раздел А-1/8 от Кодекса STCW;
 - в) целите на образованието и обучението и свързаните с тях норми за качество на правоспособността, които трябва да бъдат постигнати, са ясно определени, както и че са определени нивото на знанията, на разбирането и на уменията, съответстващи на изпитите и оценяването, изисквани съгласно Конвенцията STCW;

- г) приложното поле на нормите за качество включва управлението на системите за освидетелстване, всички курсове и програми за обучение, изпитите и оценяването, извършвани от всяка държава членка или по нейно пълномощие, както и квалификацията и опита, които се изискват от инструкторите и оценителите, като се имат предвид принципите, системите, контролът и вътрешните проверки за осигуряване на качеството, които са били установени, за да се гарантира постигането на определените цели.

Целите и свързаните с тях норми за качество, посочени в първа алинея, буква в), могат да бъдат определени отделно за различните курсове и програми за обучение и обхващат управлението на системата за освидетелстване.

- 2. Държавите членки също гарантират, че през интервали от време, които не надвишават пет години, от квалифицирани лица, които не извършват посочените дейности, се извършва независимо оценяване на дейностите по придобиване и оценяване на знанията, разбирането, уменията и компетентността, както и на управлението на системата за освидетелстване, за да се провери дали:
 - а) всички вътрешни мерки за контрол на управлението и наблюдение и допълнителните мерки са съобразени с предвидените правила и документираните процедури и дали те гарантират постигането на определените цели;

- б) резултатите от всяко независимо оценяване се документират и се довеждат до знанието на отговорните лица в оценяваната област;
 - в) се вземат своевременни мерки за отстраняване на пропуските;
 - г) всички приложими разпоредби на Конвенцията STCW и Кодекса STCW, включително измененията им, са обхванати от системата за управление на качеството. Държавите членки могат да включат в тази система и другите приложими разпоредби на настоящата директива.
3. Доклад за всяко оценяване, извършено съгласно параграф 2 от настоящия член , се съобщава от съответната държава членка на Комисията в съответствие с образеца, посочен в раздел А-I/7 от Кодекса STCW, в шестмесечен срок от датата на извършване на оценяването.

Член 12

Норми за здравословна годност

1. Всяка държава членка определя нормите за здравословна годност за морските лица и процедурите за издаването на медицинско свидетелство в съответствие с настоящия член и на раздел А-I/9 от Кодекса STCW, като отчита, когато е приложимо, раздел Б-I/9 от Кодекса STCW.

2. Всяка държава членка гарантира, че лицата, отговарящи за оценката на здравословната годност на морските лица, са лекари, признати от тази държава членка за целите на медицинските прегледи на морски лица, в съответствие с раздел А-1/9 от Кодекса STCW.
3. Всяко морско лице, притежаващо свидетелство за правоспособност или свидетелство за професионална компетентност, издадено съгласно разпоредбите на Конвенцията STCW, което е на морска служба, притежава също и валидно медицинско свидетелство, издадено в съответствие с настоящия член и на раздел А-1/9 от Кодекса STCW.
4. Кандидатите за медицинско свидетелство:
 - а) са навършили най-малко 16 години;
 - б) доказват по задоволителен начин своята самоличност;
 - в) отговарят на приложимите норми за здравословна годност, установени от съответната държава членка.
5. Медицинските свидетелства важат за максимален срок от две години, освен ако морското лице е на възраст под осемнадесет години, като в този случай максималният срок на валидност е една година.
6. Ако срокът на валидност на медицинско свидетелство изтече по време на рейса, се прилага правило 1/9 от приложението към Конвенцията STCW.

7. В неотложни случаи държава членка може да разреши на дадено морско лице да работи без валидно медицинско свидетелство. В този случай се прилага правило I/9 от приложението към Конвенцията STCW.

Член 13

Продължаване на валидността на свидетелствата за правоспособност и свидетелствата за професионална компетентност

1. С цел продължаване на плавателния стаж всеки капитан, член на командния състав или радиооператор, който притежава свидетелство, издадено или признато съгласно някоя глава от приложение I, с изключение на правило V/3 от глава V или глава VI, и който е на морска служба или има намерение да се върне на морска служба след прекъсване, трябва, през интервали не по-дълги от пет години:
- а) да покрие нормите за здравословна годност, предвидени в член 12; както и
 - б) да докаже продължаваща професионална компетентност в съответствие с раздел A-I/11 от Кодекса STCW.
2. Всеки капитан, лице от командния състав и радиооператор трябва да завърши успешно съответното одобрено обучение, за да продължи плавателния си стаж на борда на кораби, за които на международно равнище се изисква специално обучение.

3. Всеки капитан и лице от командния състав, за да продължи плавателния си стаж на борда на танкери, трябва да отговаря на изискванията на параграф 1 от настоящия член и от него се изисква през интервали, ненадвишаващи пет години, да доказва продължаваща професионална компетентност за танкери в съответствие с раздел А-I/11, параграф 3 от Кодекса STCW.
4. С цел продължаване на плавателния стаж на борда на кораби, плаващи в полярни води, всеки капитан и член на командния състав, трябва да отговаря на изискванията на параграф 1 от настоящия член и от него се изисква през интервали, ненадвишаващи пет години, да доказва продължаваща професионална компетентност за кораби, извършващи дейност в полярни води, в съответствие с раздел А-I/11, параграф 4 от Кодекса STCW.
5. Всяка държава членка сравнява нормите за компетентност, изисквани по отношение на кандидатите за свидетелства за правоспособност и/или за свидетелства за професионална компетентност, издадени до 1 януари 2017 г., с посочените в част А от Кодекса STCW за съответното свидетелство за правоспособност и/или за свидетелство за професионална компетентност, и решава дали е необходимо да изисква притежателите на тези свидетелства за правоспособност и/или свидетелства за професионална компетентност да преминат през подходящо обучение за опресняване и осъвременяване на знанията или оценяване.
6. Всяка държава членка сравнява нормите за компетентност, които е изисквала по отношение на лицата, които служат на борда на кораби, използващи за гориво газ, преди 1 януари 2017 г., с нормите за компетентност в раздел А-V/3 от Кодекса STCW и решава дали е необходимо да изиска от тези лица да осъвременят квалификацията си.

7. Всяка държава членка осигурява или насърчава, съгласувано със заинтересованите лица, създаването на система от опреснителни курсове и курсове за осъвременяване на знанията, така както са предвидени в раздел А-I/11 от Кодекса STCW.
8. С оглед осъвременяване на знанията на капитаните, лицата от командния състав и радиооператорите всяка държава членка прави необходимото текстовете на последните изменения на националните и международните правила относно безопасността на човешкия живот на море, сигурността и опазването на морската среда да бъдат на разположение на корабите, на които е разрешено да плават под нейно знаме, при спазване на член 15, параграф 3, буква б) и на член 19.

Член 14

Използване на тренажори

Нормите за експлоатация и другите разпоредби на раздел А-I/12 на Кодекса STCW, както и другите изисквания на част А от Кодекса STCW, които се отнасят до всяко съответно свидетелство, се спазват по отношение на:

- а) всяко задължително обучение с тренажор;
- б) всяко оценяване на компетентността, изисквана съгласно част А от Кодекса STCW, което се прави на тренажор;
- в) всяка демонстрация, извършвана чрез тренажор, за да се докаже продължаваща компетентност, изисквана съгласно част А от Кодекса STCW.

Член 15

Отговорност на компаниите

1. В съответствие с параграфи 2 и 3 държавите членки възлагат на компаниите отговорността по назначаване на морските лица на служба на борда на техните кораби в съответствие с настоящата директива и изискват всяка компания да гарантира, че:
 - а) всички морски лица, назначени на неин кораб, притежават надлежно свидетелство в съответствие с настоящата директива и на разпоредбите, приети от държавата членка;
 - б) корабите разполагат с достатъчен персонал, който отговаря на приложимите изисквания на държавата членка относно надеждното комплектоване на кораба с екипаж;
 - в) документите и сведенията, отнасящи се до всички морски лица, наети на борда на нейните кораби, се актуализират и са леснодостъпни, и съдържат, без обаче да се ограничават до тях, документите и сведенията за опита на тези лица, тяхното обучение, здравословната им годност и компетентността им за изпълнение на възложените им задължения;
 - г) морските лица, назначени на който и да е от нейните кораби, са добре запознати със своите специфични задължения и с общата организация на дейностите, системите, оборудването, процедурите и особеностите на кораба, които са от значение за задължения, които са им възложени при обичайни условия или в извънредни ситуации;

- д) личният състав на кораба може ефективно да координира дейностите си в извънредни ситуации и при изпълняването на функции от особена важност за безопасността или за предотвратяване или намаляване на замърсяването на морето;
- е) морските лица, назначени на който и да е от нейните кораби, са получили обучение за опресняване и осъвременяване на знанията, както се изисква от Конвенцията STCW;
- ж) по всяко време на борда на нейните кораби има ефективна речева комуникация в съответствие с глава V, правило 14, параграфи 3 и 4 от изменената SOLAS 74.

2. Компаниите, капитаните и членовете на екипажа са задължени лично да се уверят, че всички задължения, установени в настоящия член, са изцяло изпълнени и че е взета всяка друга необходима мярка, за да може всеки член на екипажа да допринесе със собствените си знания за безопасната експлоатация на кораба.

3. Компанията дава на капитана на всеки кораб, по отношение на който се прилага настоящата директива, писмени инструкции, описващи политиките и процедурите, които да се следват, за да гарантира, че всички новоназначени на борда на кораба морски лица имат възможност да се запознаят и свикнат с оборудването на борда, процедурите по експлоатацията и другите правила и организационни практики, необходими за точното изпълнение на техните задължения, преди тези задължения да им бъдат възложени. Тези политики и процедури включват:
- а) предоставянето на всички новоназначени морски лица на разумен срок, даващ им възможност да се запознаят и свикнат със:
 - i) специфичното оборудване, което ще използват или експлоатират;
 - ii) специфичните за кораба правила и организационни практики и процедури за вахтена служба, безопасност, опазване на околната среда и извънредни ситуации, които те следва да познават, за да изпълняват добре възложените им задължения;
 - б) определянето на опитен член на екипажа, който ще бъде натоварен да следи всички новоназначени морски лица да имат възможност да получат основната информация на език, който разбират.

4. Компаниите гарантират, че капитаните, лицата от командния състав и другите членове на екипажа, на които са възложени специфични задължения и отговорности на техните ро-ро пътнически кораби, са преминали обучението за запознаване, за да добият уменията, подходящи за длъжността, която ще заемат, и задълженията и отговорностите, които ще поемат, като се вземат предвид насоките, посочени в раздел Б-I/14 от Кодекса STCW.

Член 16

Годност за носене на вахта

1. С цел предотвратяване на умората държавите членки:
 - а) установяват и налагат периоди за почивка на вахтения персонал и на онези, чиито задължения включват възложени задължения, свързани с безопасността, сигурността и предотвратяването на замърсяване в съответствие с параграфи 3 — 13;
 - б) изискват системите за вахта да са уредени по такъв начин, че ефикасността на вахтения персонал да не се намалява от умора, а задачите да са организирани по такъв начин, че участниците в първата вахта в началото на плаването и в следващите вахти да са достатъчно отпочинали и годни за служба във всяко едно отношение.
2. Държавите членки, с цел предотвратяване на злоупотребата с наркотици и алкохол, гарантират, че са определени подходящи мерки в съответствие с настоящия член.
3. Държавите членки вземат предвид опасността, предизвикана от умората на морските лица, и особено на онези, в чиито задължения се включва безопасното и сигурно функциониране на кораба.

4. На всички лица, които са определени за вахтени офицери или моряци, и на онези, чиито задължения включват възложени задължения, свързани с безопасността, сигурността и предотвратяването на замърсяване, се осигурява време за почивка от не по-малко от:
 - а) 10 часа почивка на всеки период от 24 часа; както и
 - б) 77 часа на всеки период от седем дни.
5. Почивката може да се разделя на не повече от два периода, единият от които е с продължителност най-малко шест часа, а интервалът между два последователни периода за почивка не надвишава 14 часа.
6. Изискванията относно периодите за почивка, определени в параграфи 4 и 5, не е необходимо да се спазват при извънредни ситуации или при други извънредни работни условия. Учебните тревоги, ученията за противопожарна безопасност и ползване на спасителните лодки, и ученията, предписани от националното законодателство и международните актове, се провеждат по начин, който в максимална степен предотвратява нарушаването на периодите за почивка и не води до умора.
7. Държавите членки изискват разписанията за вахтата да бъдат обявени на леснодостъпно място. Разписанията се изготвят в стандартен формат на работния език или езици на кораба и на английски език.

8. Когато морско лице е на разположение, например когато в машинното отделение не присъстват хора, той получава съответен период за почивка като компенсация, ако нормалната продължителност на неговата почивка е била нарушена от повиквания на работа.
9. Държавите членки изискват записите на всекидневните часове за почивка на морските лица да се поддържат в стандартизиран формат, на работния език или езици на кораба и на английски език, за да се позволи наблюдението и проверката на спазването на настоящия член. Морските лица получават копие от записите, които се отнасят за тях, което копие е заверено от капитана или от упълномощено от капитана лице, както и от морските лица.
10. Независимо от правилата, определени в параграфи 3 — 9, капитанът на кораба има право да изиска от морското лице да положи неограничен брой часове труд, необходими за непосредствената безопасност на кораба, на лицата на борда или на товара, или за да се окаже помощ на други кораби или на лица, търпящи бедствие в морето. Съответно, капитанът може да отмени разписанието за почивка и да изиска морското лице да работи неограничен брой часове до възстановяване на нормалното положение. Веднага след като това стане практически възможно след възстановяване на нормалното положение, капитанът гарантира, че на всички морски лица, извършвали работа във време, предвидено за почивка според разписанието, се осигурява адекватен период за почивка.

11. Като надлежно вземат предвид общите принципи за опазване на здравето и безопасността на работниците и в съответствие с Директива 1999/63/ЕО, държавите членки могат, посредством закони, подзаконови нормативни актове или процедури на национално равнище за компетентния орган, да разрешават или регистрират колективни споразумения, които позволяват изключения от изискваните часове за почивка, установени в параграф 4, буква б) и в параграф 5 от настоящия член, при условие че периодът за почивка е не по-малък от 70 часа за всеки период от седем дни и се спазват ограниченията, изложени в параграфи 12 и 13 от настоящия член. Тези изключения съответстват, доколкото е възможно, на определените норми, но при тях могат да се отчитат по-чести или по-продължителни периоди на отпуск или предоставянето на компенсационен отпуск на морските лица, даващи вахта, или на морските лица, работещи на борда на кораби, предназначени за кратки пътувания. Доколкото е възможно, при изключенията се вземат предвид насоките по отношение на предотвратяване на умората, определени в раздел Б-VIII/1 от Кодекса STCW. Не се разрешават изключения от минималното време за почивка, предвидено в параграф 4, буква а) от настоящия член.
12. Посочените в параграф 11 изключения от седмичния период за почивка, предвиден в параграф 4, буква б), не се разрешават за повече от две последователни седмици. Интервалите между два периода на изключения на борда не са по-къси от удвоената продължителност на изключението.

13. В рамките на възможните изключения от параграф 5, посочени в параграф 11, минималното време за почивка през всеки период от 24 часа, предвидено в параграф 4, буква а), могат да бъдат разделени на не повече от три периода на почивка, единият от които трае поне шест часа, а никой от другите два периода не е по-къс от един час. Интервалите между два последователни периода за почивка не превишават 14 часа. Изключенията не надхвърлят два периода от 24 часа за всеки период от седем дни.
14. Държавите членки определят, с цел предотвратяване на злоупотребата с алкохол, ограничение от не повече от 0,05 % концентрация на алкохол в кръвта или 0,25 mg/l алкохол в дъха или количество алкохол, водещо до такава алкохолна концентрация, за капитани, офицери и други морски лица, когато се изпълняват възложени задължения, свързани с безопасността, сигурността и опазването на морската среда.

Член 17

Привилегировани разрешения

1. При условия на крайна нужда компетентните органи могат, ако преценят, че от това не произтича никаква опасност за хора, имущество или за околната среда, да предоставят привилегировано разрешение с цел дадено морско лице да служи на борда на определен кораб за определен период, който не надвишава шест месеца, на длъжност, за която това лице не притежава надлежно свидетелство, при условие че лицето, на което е предоставено това привилегировано разрешение, притежава достатъчна квалификация, за да заеме свободната длъжност по начин, удовлетворяващ изискванията на компетентните органи по отношение на сигурността; привилегировано разрешение обаче не се предоставя за длъжността на радиооператор освен при обстоятелства, предвидени от Правилника за радиосъобщенията. Привилегировано разрешение не се предоставя за длъжностите на капитан или на главен механик освен при непреодолима сила, като в този случай срокът на неговата продължителност е възможно най-кратък.
2. Всяко привилегировано разрешение, предоставено за определена длъжност, се дава само на лице, притежаващо свидетелство, което се изисква за заемане на непосредствено по-ниската длъжност. Когато за по-ниската длъжност не се изисква свидетелство, привилегировано разрешение може да бъде предоставено на лице, чиито квалификации и опит според компетентните органи са на ниво, напълно равностойно на това, което се изисква за длъжността, която следва да се заеме, при условие че това лице, ако не притежава надлежно свидетелство, бъде задължено да положи успешно изпит, приет от компетентните органи, за да докаже, че такова разрешение може да му бъде предоставено, без да бъде застрашена сигурността. Освен това компетентните органи гарантират, че въпросната длъжност ще бъде заета възможно най-бързо от притежател на надлежно свидетелство.

Член 18

Отговорности на държавите членки в областта на обучението и оценяването

1. Държавите членки определят органите или институциите, които трябва да:
 - а) осигуряват обучението, посочено в член 3;
 - б) организират и/или наблюдават изпитите, когато е необходимо;
 - в) издават свидетелствата, посочени в член 4;
 - г) предоставят привилегированите разрешения, предвидени в член 17.
2. Държавите членки гарантират, че:
 - а) обучението и оценяването на морските лица са:
 - i) структурирани в съответствие с писмените програми, включително и методите и средствата за изпълнение, процедурите и педагогическите помагала, необходими за достигане на изискваното ниво на компетентност;
 - ii) провеждани, наблюдавани, оценявани и подпомагани от лица, които притежават квалификация в съответствие с букви г), д) и е);
 - б) лицата, които осъществяват обучение или извършват оценяване, като едновременно с това са наети да работят на борда на кораба, вършат това само когато обучението или оценяването не вредят на нормалната работа на кораба и когато те могат да посветят време и внимание на това обучение или оценяване;

- в) инструкторите, наблюдаващите и оценителите имат квалификация във връзка със специфичния вид и ниво на обучение или оценяване на компетентността на морските лица на борда на кораба или на сушата;
- г) всяко лице, което извършва по време на работа на борда на кораба или на сушата обучение на морски лица, предназначено да им даде възможност да придобият квалификацията, необходима за получаване на свидетелство съгласно настоящата директива:
 - i) има общ поглед върху програмата за обучение и разбира специфичните цели в областта на обучението за конкретния вид провеждано обучение;
 - ii) притежава необходимата квалификация за работата, която е предмет на извършваното обучение;
 - iii) ако извършва обучение с помощта на тренажор:
 - е получило подходящи методически указания, свързани с използването на тренажорите; и
 - е придобило практически опит за експлоатацията на конкретния вид използван тренажор;
- д) всяко лице, което отговаря за наблюдение на обучението по време на работа на морските лица, предназначено да им даде възможност да придобият квалификацията, която е необходима за получаване на свидетелство, разбира напълно програмата на обучение и специфичните цели на всеки вид провеждано обучение;

- е) всяко лице, което извършва на борда на кораба или на сушата оценяване на компетентността на морските лица по време на работа, за да прецени дали притежават необходимата квалификация за получаването на свидетелство съгласно настоящата директива:
- i) има подходящо ниво на знания и разбиране на компетентността, която следва да се оценява;
 - ii) притежава нужната квалификация за задачите, които са предмет на оценяване;
 - iii) е получило съответните инструкции относно методите и практиката на оценяването;
 - iv) има практически опит в оценяването;
 - v) в случай на оценяване, което изисква използването на тренажори, има практически опит в оценяването, свързан с конкретния вид използван тренажор, който е натрупало под наблюдението на опитен оценител и този опит е бил сметнат за достатъчен от оценителя;

- ж) в случай че държава членка признава обучение, даден център за обучение или квалификация, осигурена от него, в рамките на нейните изисквания, свързани с издаването на свидетелство, приложното поле на нормите за качество съгласно член 11 обхваща и квалификацията и опита на инструкторите и оценителите; тези квалификация, опит и прилагане на нормите за качество включват подходящо педагогическо обучение, както и обучение за методите и практиките на обучение и оценяване и трябва да отговарят на всички приложими изисквания от букви г), д) и е) от настоящия параграф.

Член 19

Комуникация на борда

Държавите членки гарантират, че:

- а) без да се засягат разпоредбите на букви б) и г), на борда на всеки кораб, плаващ под знамето на държава членка, съществуват средства, които предоставят във всеки момент възможност за речева комуникация между всички членове на екипажа на кораба по отношение на безопасността и която по-специално гарантира точното и навременно получаване и разбиране на съобщенията и инструкциите;
- б) на борда на всеки пътнически кораб, плаващ под знамето на държава членка, и на борда на всеки пътнически кораб, идващ от и/или пътуващ за пристанище на държава членка, е установен и записан в бордовия дневник на кораба общ работен език, за да бъде гарантирана ефективността на действията на екипажа по отношение въпросите на сигурността;

компанията или капитанът, в зависимост от случая, определя подходящия работен език; от всяко морско лице се изисква да разбира този език и, когато това е необходимо, да дава заповеди и инструкции и да докладва на този език;

ако работният език не е официален език на държавата членка, всички изложени планове и списъци включват превод на работния език;

- в) на борда на пътническите кораби персоналът, определен в списъка на екипажа да помага на пътниците в случай на извънредна ситуация, е лесен за идентифициране и притежава достатъчно комуникационни умения за тази цел, като това се преценява с оглед на подходящ набор от които и да е измежду следните критерии:
- i) езикът или езиците, отговарящи на основните националности на пътниците, превозвани по определен маршрут;
 - ii) вероятността, че способността на този персонал да използва елементарни понятия на английски език за основните инструкции му дава възможност да общува с пътниците, нуждаещи се от помощ, независимо от това дали съответните пътник и член на екипажа владеят един общ език;
 - iii) евентуалната необходимост да се общува по време на извънредна ситуация с други средства като например демонстрации, език на жестовете, посочване на местата, на които се намират инструкциите, на места за събиране, на мястото на спасителните съоръжения и на аварийните изходи, когато речевата комуникация не е възможна;

- iv) степента, в която пълните инструкции за безопасност са били предоставени на пътниците на техния роден език или езици;
- v) езиците, на които могат да бъдат разпространени съобщенията при извънредна ситуация или при учение, за да бъдат дадени на пътниците най-важните указания и да бъде улеснена задачата на членовете на екипажа при оказването на помощ на пътниците;
- г) на борда на нефтените танкери, танкерите химикаловози и танкерите газовози, плаващи под знамето на държава членка, капитанът, лицата от командния състав и лицата от редовия състав са способни да общуват помежду си на общ работен език или езици;
- д) са налице достатъчно средства за комуникация между кораба и бреговите власти; такива комуникации се осъществяват в съответствие с разпоредбите на глава V, правило 14, параграф 4 от SOLAS 74;
- е) когато осъществяват държавен пристанищен контрол в съответствие с Директива 2009/16/ЕО, държавите членки следят корабите, плаващи под знаме, различно от знамето на държава членка, също да спазват настоящия член.

Член 20

Признаване на свидетелствата за правоспособност и на свидетелствата за професионална компетентност

1. На морските лица, които не притежават свидетелства за правоспособност, издадени от държавите членки, или свидетелства за професионална компетентност, издадени от държавите членки, на капитани и лица от командния състав в съответствие с правила V/1-1 и V/1-2 от Конвенцията STCW, може да бъде разрешено да служат на кораби, плаващи под знамето на държава членка, при условие че е взето решение за признаване на техните свидетелства за правоспособност или свидетелства за професионална компетентност съгласно процедурите, определени в параграфи 2 — 6 от настоящия член.
2. Държава членка, която възнамерява, с цел служба на борда на кораби, плаващи под нейно знаме, да признае чрез потвърждение посочените в параграф 1 от настоящия член свидетелства за правоспособност или свидетелства за професионална компетентност, издадени от трета държава на капитан, лице от командния състав или радиооператор, подава до Комисията искане за признаване на съответната трета държава, придружено от предварителен анализ на спазването от страна на третата държава на изискванията на Конвенцията STCW, като събере информацията, посочената в приложение II към настоящата директива. В предварителния анализ държавата членка предоставя в подкрепа на искането си допълнителна информация за основанията за признаване на третата държава.

След подаването на такова искане от държава членка Комисията обработва без забавяне искането и взема решение, в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 31, параграф 2, за започване на оценяване на системата за обучение и освидетелстване в третата държава в разумен срок, като отчита надлежно крайния срок, определен в параграф 3 от настоящия член.

Когато бъде прието положително решение за започване на оценяване, Комисията, подпомагана от Европейската агенция за морска безопасност и с евентуалното участие на подалата искането държава членка и евентуално други заинтересовани държави членки, събира информацията, посочена в приложение II към настоящата директива, и извършва оценка на системите за обучение и освидетелстване в третата държава, във връзка с която е представено искане за признаване, за да се увери, че съответната трета държава отговаря на всички изисквания на Конвенцията STCW и че са били предприети съответните мерки за предотвратяване на издаването на свидетелства чрез измама, и за да съобрази дали третата държава е ратифицирала Морската трудова конвенция от 2006 г.

3. Когато в резултат на оценяването, посочено в параграф 2 от настоящия член, Комисията стигне до извода, че всички изисквания са изпълнени, тя приема актове за изпълнение, съдържащи решението за признаване на третата държава. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 31, параграф 2, в срок от 24 месеца от подаването на искането от държава членка, посочено в параграф 2 от настоящия член.

Ако съответната трета държава трябва да предприеме съществени коригиращи действия, включително да внесе изменения в законодателството си и в системата си за образование, обучение и освидетелстване, за да изпълни изискванията на Конвенцията STCW, актовете за изпълнение, посочени в първа алинея от настоящия параграф, се приемат в срок от 36 месеца от подаването на искането от държава членка, посочено в параграф 2 от настоящия член.

Подалата искането държава членка може да вземе решение за едностранно признаване на третата държава до приемането на акт за изпълнение съгласно настоящия параграф. В случай на такова едностранно признаване държавата членка съобщава на Комисията броя на потвържденията, удостоверяващи признаване, издадени във връзка с посочените в параграф 1 свидетелства за правоспособност и свидетелства за професионална компетентност, издадени от третата държава, до приемането на акта за изпълнение относно признаването на тази трета държава.

4. Държава членка може да вземе решение да потвърди свидетелствата, които са издадени от признатите от Комисията трети държави, по отношение на корабите, плаващи под нейно знаме, като взема предвид разпоредбите, които се съдържат в приложение II, точки 4 и 5.
5. Признаването на свидетелства, издадени от признати трети държави, което е публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз*, серия С, преди 14 юни 2005 г., остава в сила.

Това признаване може да се използва от всички държави членки, освен ако Комисията впоследствие го е оттеглила съгласно член 21.

6. Комисията изготвя и поддържа актуален списък на признатите трети държави. Списъкът се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*, серия С.
7. Независимо от член 4, параграф 7 държава членка може, ако обстоятелствата го изискват, да разреши на морски лица да служат на борда на кораб, плаващ под нейно знаме, на длъжност, различна от тази на радиоофицер или радиооператор, освен при обстоятелства, предвидени от Правилника за радиосъобщенията, за период, който не надвишава три месеца, ако те притежават надлежно и валидно свидетелство, което трета държава е издала и потвърдила по изисквания начин, но което все още не е било потвърдено с оглед признаването му от заинтересованата държава членка с цел да го направи надлежно свидетелство за служба на борда на корабите, плаващи под нейно знаме.

Осигурява се предоставянето при поискването им на документи, доказващи, че е било направено искане за потвърждение пред компетентните органи.

Член 21

Неспазване на изискванията на Конвенцията STCW

1. Независимо от критериите, посочени в приложение II, когато държава членка смята, че призната трета държава вече не спазва изискванията на Конвенцията STCW, тя незабавно уведомява Комисията, като посочва основанията за това.

Комисията незабавно отнася въпроса до комитета, посочен в член 31, параграф 1.

2. Независимо от критериите, посочени в приложение II, когато Комисията счита, че призната трета държава вече не спазва изискванията на Конвенцията STCW, тя незабавно уведомява държавите членки, като посочва основанията за това.

Комисията незабавно отнася въпроса до комитета, посочен в член 31, параграф 1.
3. Когато държава членка възнамерява да оттегли потвържденията на всички свидетелства, издадени от трета държава, тя незабавно информира Комисията и останалите държави членки за намерението си, като посочва основанията за това.
4. Комисията, подпомагана от Европейската агенция за морска безопасност, извършва повторна оценка на признаването на съответната трета държава, за да провери дали тази трета държава няма пропуски по отношение на спазването на изискванията на Конвенцията STCW.
5. Когато са налице данни, които сочат, че конкретен център за морско обучение вече не спазва изискванията на Конвенцията STCW, Комисията уведомява съответната трета държава, че признаването на издадените от нея свидетелства ще бъде оттеглено в двумесечен срок, освен ако не бъдат предприети мерки, с които да се гарантира спазването на всички изисквания на Конвенцията STCW.

6. Решението за оттегляне на признаването се взема от Комисията. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 31, параграф 2. Съответните държави членки предприемат подходящи мерки за изпълнение на решението.
7. Потвържденията, които удостоверяват признаването на свидетелства, издадени в съответствие с разпоредбите на член 4, параграф 7 преди датата, на която е взето решението за оттегляне на признаването на третата държава, остават в сила. Въпреки това морските лица, които притежават такива потвърждения, не могат да претендират за потвърждение, с което им се признава по-висока квалификация, освен ако по-високата квалификация се основава единствено на допълнителен плавателен стаж.
8. Ако в продължение на повече от осем години няма потвърждения, удостоверяващи признаване, издадени от държава членка във връзка с посочените в член 20, параграф 1 свидетелства за правоспособност или свидетелства за професионална компетентност, издадени от определена трета държава, признаването на свидетелствата на тази държава се преразглежда. Комисията приема актове за изпълнение, съдържащи решение, взето в резултат от преразглеждането. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 31, параграф 2, след като държавите членки и съответната трета държава са били уведомени най-малко шест месеца предварително.

Член 22

Повторна оценка

1. Комисията, подпомагана от Европейската агенция за морска безопасност, редовно и най-малко веднъж в срок от десет години, считано от последната оценка, извършва повторна оценка на третите държави, които са били признати съгласно процедурата, посочена в член 20, параграф 3, първа алинея, включително третите държави, посочени в член 20, параграф 6, за да провери дали те отговарят на съответните критерии, предвидени в приложение II, и дали са предприети съответните мерки за предотвратяване на издаването на свидетелства с измама.
2. Комисията, подпомагана от Европейската агенция за морска безопасност, извършва повторната оценка на третите държави въз основа на приоритетни критерии. Тези приоритетни критерии включват следното:
 - а) данни за резултатите от дейността на държавния пристанищен контрол в съответствие с член 24;
 - б) броя на потвържденията, удостоверяващи признаване, във връзка със свидетелства за правоспособност, издадени от третата държава, както и със свидетелства за професионална компетентност, издадени от третата държава в съответствие с правила V/1-1 и V/1-2 от Конвенцията STCW;
 - в) броя на акредитираните от третата държава институции за морско образование и обучение;

- г) броя на одобрените от третата държава програми за обучение и професионално развитие на морски лица;
- д) датата на последната оценка на третата държава от Комисията и броя на пропуските във връзка с основни процеси, констатирани по време на тази оценка;
- е) евентуални съществени промени в системата за морско обучение и освидетелстване от третата държава;
- ж) общия брой морски лица, освидетелствани от третата държава, които служат на кораби, плаващи под знамето на държави членки, и равнището на обучение и квалификация на тези морски лица;
- з) информацията относно нормите за образование и обучение в третата държава, предоставена от съответните органи или други заинтересовани страни, ако е налична.

В случай че третата държава не спазва изискванията на Конвенцията STCW съгласно член 21 от настоящата директива, повторната оценка на тази трета държава се извършва приоритетно преди оценките на другите трети държави.

3. Комисията предоставя на държавите членки доклад за резултатите от оценката.

Член 23

Държавен пристанищен контрол

1. Всеки кораб, без оглед на неговото знаме, освен видовете кораби, посочени в член 1, когато се намира в пристанище на държава членка, подлежи на държавен пристанищен контрол, осъществяван от надлежно оправомощени от тази държава членка служители, за да се провери дали всички морски лица, служещи на борда, от които се изисква да притежават свидетелство за правоспособност, и/или свидетелство за професионална компетентност и/или удостоверение в съответствие с Конвенцията STCW, притежават такова свидетелство за правоспособност или валидно привилегировано разрешение, и/или свидетелство за професионална компетентност и/или удостоверение.
2. Когато осъществяват държавен пристанищен контрол съгласно настоящата директива, държавите членки гарантират прилагането на всички приложими разпоредби и процедури, установени в Директива 2009/16/ЕО.

Член 24

Процедури на държавен пристанищен контрол

1. Без да се засягат разпоредбите на Директива 2009/16/ЕО, държавният пристанищен контрол съгласно член 23 се ограничава до следното:
 - а) проверка дали всички морски лица, служещи на борда, от които се изисква да притежават свидетелство за правоспособност и/или свидетелство за професионална компетентност в съответствие с Конвенцията STCW, притежават такова свидетелство за правоспособност или валидно привилегировано разрешение и/или свидетелство за професионална компетентност, или представят документ, доказващ, че е била подадена молба за потвърждение до органите на държавата на знамето, удостоверяващо признаването на свидетелството за правоспособност,;
 - б) проверка дали броят и свидетелствата на морските лица, служещи на борда на кораба, са съобразени с изискванията за надеждно комплектоване на корабите с екипаж на органите на държавата, под чието знаме плава корабът.
2. Способността на морските лица на кораба да спазват съответните норми за вахтена служба и за сигурност, установени от Конвенцията STCW, се оценява в съответствие с част А от Кодекса STCW, ако има основателни причини да се смята, че тези норми не се спазват, тъй като е настъпило някое от следните събития:
 - а) корабът е претърпял сблъскване, заседнал е или се е отклонил от курса;

- б) по време на пътуване, на котва или на кей корабът е осъществил изхвърляне на вещества, което е незаконно съгласно международна конвенция;
- в) корабът, маневрирайки по неправилен или по опасен начин, не е спазил маршрутите за движение, приети от ММО, или практики и процедури за безопасно корабоплаване;
- г) корабът в други отношения се експлоатира по начин, който представлява опасност за хора, имущество или за околната среда или по начин, който създава риск за сигурността;
- д) дадено свидетелство е било получено чрез измама или лицето, което притежава свидетелство, не е същото, на което свидетелството първоначално е било издадено;
- е) корабът плава под знамето на държава, която не е ратифицирала Конвенцията STCW, или капитанът, лице от командния състав или лице от редовия състав притежава свидетелство, издадено от трета държава, която не е ратифицирала Конвенцията STCW.

3. Независимо от проверката на свидетелството, в рамките на оценяването, предвидено в параграф 2, морските лица могат да бъдат задължени да покажат съответната компетентност на работното си място. Тази демонстрация може по-специално да се изразява в проверка на спазването на изискванията за работа, свързани с нормите за вахтена служба, и на способността на морските лица да реагират правилно при извънредни ситуации, като се има предвид тяхното ниво на компетентност.

Член 25
Задържане

Без да се засягат разпоредбите на Директива 2009/16/ЕО, следните пропуски, доколкото служителят, осъществяващ държавния пристанищен контрол, е установил, че те представляват опасност за хора, имущество или за околната среда, са единственото основание съгласно настоящата директива, на базата на което държава членка може да задържи кораб:

- а) морските лица не притежават свидетелства, не притежават надлежни свидетелства или валидно привилегировано разрешение, или не представят документ, доказващ, че е била подадена молба до органите на държавата, под чието знаме плава корабът за потвърждение, удостоверяващо признаването на свидетелството им;
- б) не са спазени приложимите изисквания на държавата, под чието знаме плава корабът, за надеждно комплектоване на кораба с екипаж;
- в) правилата и организационните практики за вахтената служба на мостика или в машинното отделение не отговарят на изискванията, посочени за кораба от държавата, под чието знаме плава той;
- г) липса по време на вахта на лице, квалифицирано за работа с оборудването, необходимо за безопасността на корабоплаването, радиосъобщенията за целите на безопасността или за предотвратяване замърсяването на морето;
- д) не са доказани професионалните умения за изпълнение на задължения, възложени на морските лица, за да се гарантират безопасността на кораба и предотвратяване замърсяването на морето;

- е) не е възможно да бъдат намерени достатъчно отпочинали и във всяко друго отношение годни за служба лица, за да осигурят първата вахта в началото на плаването и следващите вахти.

Член 26

Редовен мониторинг на спазването на изискванията

Без да се засягат правомощията на Комисията съгласно член 258 от Договора за функционирането на Европейския съюз, Комисията, подпомагана от Европейската агенция за морска безопасност, проверява редовно и най-малко на всеки пет години дали държавите членки спазват минималните изисквания, предвидени в настоящата директива.

Член 27

Информация за статистически цели

1. Държавите членки съобщават на Комисията информацията, посочена в приложение III, за целите на член 21, параграф 8 и член 22, параграф 2 и за използването ѝ от държавите членки и Комисията за определяне на политиката.

2. Тази информация се предоставя от държавите членки на Комисията ежегодно в електронен формат и включва информацията, регистрирана до 31 декември на предходната година. Държавите членки си запазват всички права на собственост по отношение на тази информация, която е под формата на необработени данни. Обработените статистически данни, които се изготвят въз основа на такава информация, стават обществено достъпни в съответствие с разпоредбите относно прозрачността и защитата на информацията, установени в член 4 от Регламент (ЕО) № 1406/2002.
3. За да се гарантира защитата на личните данни, държавите членки правят анонимна всяка лична информация, посочена в приложение III, преди да я предадат на Комисията, като използват осигурен или одобрен от Комисията софтуер. Комисията използва единствено информацията, която е направена анонимна.
4. Държавите членки и Комисията гарантират, че мерките за събиране, предаване, съхранение, анализ и разпространение на такава информация са формулирани така, че да позволяват извършването на статистически анализ.

За целите на първа алинея Комисията приема подробни мерки във връзка с техническите изисквания, необходими, за да се гарантира подходящото управление на статистическите данни. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 31, параграф 2.

Член 28
Доклад за оценка

До 2 август 2024 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за оценка, включващ предложения за последващи действия, които да се предприемат предвид резултатите от оценката. В доклада за оценка Комисията прави анализ на прилагането на схемата за взаимно признаване на свидетелства за морски лица, издадени от държави членки, и на евентуалните промени на международно равнище във връзка с електронните свидетелства за морски лица. Комисията прави също така оценка на евентуалното развитие във връзка с възможността за въвеждане в бъдеще на европейски морски дипломи за високи постижения въз основа на препоръките на социалните партньори.

Член 29
Изменение

1. На Комисията се предоставя правомощието да приеме в съответствие с член 30 делегирани актове за изменение на приложение I към настоящата директива и свързаните с него разпоредби на настоящата директива с цел привеждането на посоченото приложение и разпоредби в съответствие с измененията на Конвенцията STCW и част А от Кодекса STCW.

2. На Комисията се предоставя правомощието да приеме в съответствие с член 30 делегирани актове за изменение на приложение III към настоящата директива по отношение на конкретни и относими елементи и съдържание на информацията, която трябва да се докладва от държавите членки, при условие че тези актове се ограничават до съобразяването на измененията на Конвенцията STCW и част А от Кодекса STCW и зачитат гаранциите за защита на данните. С тези делегирани актове не могат да се изменят разпоредбите за анонимизирането на данните, предвидени в член 27, параграф 3.

Член 30

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.
2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 4, параграф 14 и в член 29, се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 1 август 2019 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 4, параграф 14 и в член 29, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Оттеглянето поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.
4. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка в съответствие с принципите, залегнали в Междуйнституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество.
5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и Съвета.
6. Делегиран акт, приет съгласно член 4, параграф 14 и член 29, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 31

Процедура на комитета

1. Комисията се подпомага от Комитета по морската безопасност и предотвратяването на замърсяването от кораби (КМБПЗК), създаден с Регламент (ЕО) № 2099/2002 на Европейския парламент и на Съвета¹. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Когато комитетът не даде становище, Комисията не приема проекта на акт за изпълнение и се прилага член 5, параграф 4, трета алинея от Регламент (ЕС) № 182/2011.

¹ Регламент (ЕО) № 2099/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 5 ноември 2002 г. за създаване на Комитет по морската безопасност и предотвратяването на замърсяването от кораби (КМБПЗК) и за изменение на регламентите относно безопасността на морския транспорт и предотвратяването на замърсяването от кораби (ОВ L 324, 29.11.2002 г., стр. 1).

Член 32

Санкции

Държавите членки установяват система от санкции за нарушения на националните разпоредби, приети съгласно членове 3, 4, 8, 10 — 16, 18, 19, 20, 23, 24, 25 и приложение I, и вземат всички необходими мерки, за да гарантират прилагането на тези санкции.

Предвидените санкции са ефективни, съразмерни и възпиращи.

Член 33

Съобщаване

Държавите членки незабавно съобщават на Комисията текстовете на всички разпоредби, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Комисията информира останалите държави членки за тези разпоредби.

Член 34

Отмяна

Директива 2008/106/ЕО, изменена с директивите, изброени в приложение IV, част А, се отменя, без да се засягат задълженията на държавите членки относно сроковете за транспониране в националното законодателство на директивите, посочени в приложение IV, част Б.

Позоваванията на отменената директива се тълкуват като позовавания на настоящата директива и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение V.

Член 35

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването и в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 36

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Страсбург на

За Европейския парламент

Председател

За Съвета

Председател

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ИЗИСКВАНИЯ ЗА ОБУЧЕНИЕ СЪГЛАСНО КОНВЕНЦИЯТА STCW,
ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 3

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

1. Правилата, посочени в настоящото приложение, се допълват от задължителните разпоредби, които се съдържат в част А от Кодекса STCW, с изключение на глава VIII, правило VIII/2.

Всяко позоваване на изискване в правилата представлява също и позоваване на съответния раздел от част А от Кодекса STCW.

2. Част А от Кодекса STCW съдържа норми за компетентност, на които се изисква да отговарят кандидатите с оглед издаване или продължаване валидността на свидетелствата за правоспособност съгласно разпоредбите на Конвенцията STCW. За да бъде уточнена връзката, която съществува между разпоредбите на глава VII относно издаването на алтернативни свидетелства и разпоредбите на глави II, III и IV относно издаването на свидетелствата, уменията, посочени в нормите за компетентност, са обособени по подходящ начин в седем функции, а именно:
 - 1) корабоводене;
 - 2) обработка и подреждане на товара;

- 3) управление експлоатацията на кораба и грижа за лицата на борда;
- 4) морско инженерство;
- 5) електрообзавеждане, електронна апаратура и системи за управление;
- 6) техническо поддържане и ремонт;
- 7) радиосвързки;

като нивата на отговорност са следните:

- 1) управленско ниво;
- 2) оперативно ниво;
- 3) изпълнителско ниво.

Функциите и нивата на отговорност са посочени в подзаглавията към таблиците с нормите за компетентност в част А, глави II, III и IV от Кодекса STCW.

ГЛАВА II

КАПИТАН И ПАЛУБНА КОМАНДА

Правило II/1

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на вахтени помощник-капитани на кораби с тонаж, равен или по-голям от 500 бруто тона

1. Всеки вахтен помощник-капитан, който служи на борда на морски кораб с тонаж, равен или по-голям от 500 бруто тона, притежава свидетелство за правоспособност.
2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 2.1. е навършил най-малко 18 години;
 - 2.2. има одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от 12 месеца в рамките на одобрена програма за обучение, включваща обучение на борда, което отговаря на изискванията на раздел А-II/1 от Кодекса STCW и е отразено в одобрен дневник за практическа подготовка, или има одобрен плавателен стаж, не по-малък от 36 месеца;

- 2.3. в период не по-малък от шест месеца, е изпълнявал, по време на задължителния плавателен стаж, задължения по вахтената служба на мостика под наблюдението на капитана или на квалифицирано лице от командния състав;
- 2.4. отговаря на приложимите изисквания на правилата от глава IV, в зависимост от случая, по отношение на изпълнението на възложените задължения по радиослужба в съответствие с Правилника за радиосъобщенията;
- 2.5. е преминал одобрено образование и обучение и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-II/1 от Кодекса STCW;
- 2.6. отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-VI/1, параграф 2; раздел А-VI/2, параграфи 1 — 4; раздел А-VI/3, параграфи 1 — 4 и раздел А-VI/4 параграфи 1, 2 и 3 от Кодекса STCW.

Правило II/2

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на капитани и старши помощник-капитани на кораби с тонаж, равен или по-голям от 500 бруто тона

Капитан и старши помощник-капитан на кораби с тонаж, равен или по-голям от 3000 бруто тона

1. Всеки капитан или старши помощник-капитан на морски кораб с тонаж, равен или по-голям от 3000 бруто тона, притежава свидетелство за правоспособност.
2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 2.1. отговаря на изискванията за издаване на свидетелства за вахтени помощник-капитани на кораби с тонаж, равен или по-голям от 500 бруто тона, и има одобрен плавателен стаж на тази длъжност с продължителност:
 - 2.1.1. не по-малко от 12 месеца за свидетелството за старши помощник-капитан;
 - 2.1.2. не по малко от 36 месеца за свидетелството за капитан; тази продължителност обаче може да бъде намалена на не по-малко от 24 месеца, когато кандидатът има плавателен стаж като старши помощник-капитан в продължение на не по-малко от 12 месеца;
 - 2.2. е преминал одобрено образование и обучение и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-II/2 от Кодекса STCW за капитаните и старши помощник-капитаните на кораби с тонаж, равен или по-голям от 3000 бруто тона.

Капитан и старши помощник-капитан на кораби с тонаж между 500 и 3000 бруто тона

3. Всеки капитан или старши помощник-капитан на морски кораб с тонаж между 500 и 3000 бруто тона притежава свидетелство за правоспособност.
4. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 4.1. за свидетелството за помощник-капитан — отговаря на изискванията за издаване на свидетелство за вахтени помощник-капитани на кораби с тонаж, равен или по-голям от 500 бруто тона;
 - 4.2. за свидетелството за капитан — отговаря на изискванията за вахтени помощник-капитани на кораби с тонаж, равен или по-голям от 500 бруто тона, и доказва, че има одобрен плавателен стаж на тази длъжност с продължителност не по-малко от 36 месеца; тази продължителност обаче може да бъде намалена на не по-малко от 24 месеца, когато кандидатът има плавателен стаж като старши помощник-капитан в продължение на не по-малко от 12 месеца;
 - 4.3. е преминал одобрено образование и обучение и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-II/2 от Кодекса STCW за капитаните и старши помощник-капитаните на кораби с тонаж между 500 и 3000 бруто тона.

Правило II/3

Минимални задължителни изисквания за издаване на свидетелства на вахтени помощник-капитани и капитани на кораби с тонаж, по-малък от 500 бруто тона

Кораби, които не осъществяват крайбрежни плавания

1. Всеки вахтен помощник-капитан, който служи на морски кораб с тонаж, по-малък от 500 бруто тона, който не осъществява крайбрежни плавания, притежава свидетелство за правоспособност за корабите с тонаж 500 и повече бруто тона.
2. Всеки капитан, който служи на морски кораб с тонаж, по-малък от 500 бруто тона, който не осъществява крайбрежни плавания, притежава свидетелство за правоспособност за служене като капитан на корабите с тонаж между 500 и 3000 бруто тона.

Кораби, осъществяващи крайбрежни плавания

Вахтени помощник-капитани

3. Всеки вахтен помощник-капитан, който служи на морски кораб с тонаж, по-малък от 500 бруто тона, осъществяващ крайбрежни плавания, притежава свидетелство за правоспособност.
4. Всеки кандидат за свидетелство за вахтен помощник-капитан, който служи на морски кораб с тонаж, по-малък от 500 бруто тона, осъществяващ крайбрежни плавания:
 - 4.1. е навършил най-малко 18 години;

- 4.2. е преминал:
- 4.2.1. специално обучение, включващо подходящ плавателен стаж с достатъчна продължителност, който се изисква от съответната държава членка; или
 - 4.2.2. одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от тридесет и шест месеца като член на палубната команда;
- 4.3. отговаря на приложимите изисквания на правилата от глава IV, ако е уместно, за изпълнение на възложените задължения по радиослужба в съответствие с Правилника за радиосъобщенията;
- 4.4. е завършил одобрено образование и обучение и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-II/3 от Кодекса STCW за вахтени помощник-капитани на кораби с тонаж, по-малък от 500 бруто тона, осъществяващи крайбрежни плавания;
- 4.5. отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-VI/1, параграф 2; раздел А-VI/2, параграфи 1 — 4; раздел А-VI/3, параграфи 1 — 4 и раздел А-VI/4 параграфи 1, 2 и 3 от Кодекса STCW.

Капитан

5. Всеки капитан, който служи на морски кораб с тонаж, по-малък от 500 бруто тона, осъществяващ крайбрежни плавания, притежава свидетелство за правоспособност.

6. Всеки кандидат за свидетелство за капитан на морски кораб с тонаж, по-малък от 500 бруто тона, осъществяващ крайбрежни плавания:
- 6.1. е навършил най-малко 20 години;
 - 6.2. има одобрен плавателен стаж като вахтен помощник-капитан с продължителност не по-малко от 12 месеца;
 - 6.3. е преминал одобрено образование и обучение и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-II/3 от Кодекса STCW за капитани на кораби с тонаж, по-малък от 500 бруто тона, осъществяващи крайбрежни плавания;
 - 6.4. отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-VI/1, параграф 2; раздел А-VI/2, параграфи 1 — 4; раздел А-VI/3, параграфи 1 — 4 и раздел А-VI/4 параграфи 1, 2 и 3 от Кодекса STCW.

Исключения

7. Ако прецени, че размерите на даден кораб и условията на плаване са такива, че прилагането на всички изисквания на настоящото правило и на раздел А-II/3 от Кодекса STCW не е нито разумно, нито възможно на практика, администрацията може в съответната степен да освободи капитана и вахтения помощник-капитан на борда на такъв кораб или на такава категория кораби от някои от тези изисквания, като взема предвид сигурността на всички кораби, които биха могли да плават в същите води.

Правило II/4

Минимални задължителни изисквания за издаване на свидетелства на лица от редовия състав, носещи навигационна вахта

1. Всяко лице от редовия състав, носещо навигационна вахта на морски кораб с тонаж 500 или повече бруто тона, което не е стажант или моряк без правоспособност, притежава съответно свидетелство, за да изпълнява тези функции.
2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 2.1. е навършил най-малко 16 години;
 - 2.2. е преминал:
 - 2.2.1. одобрен плавателен стаж, включващ не по-малко от шест месеца обучение и професионален опит; или
 - 2.2.2. специално обучение на борда на кораба или преди качване на борда, което включва плавателен стаж с одобрена продължителност не по-малко от два месеца;
 - 2.3. отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-II/4 от Кодекса STCW.
3. Плавателният стаж, обучението и професионалният опит, които се изискват съгласно точки 2.2.1 и 2.2.2, се отнасят до функциите, свързани с вахтената служба, и включват изпълнението на задължения под прякото наблюдение на капитана, на вахтения помощник-капитан или на квалифицирано лице от редовия състав.

Правило II/5

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на лица от редовия състав като палубни боцмани

1. Всеки палубен боцман, който служи на борда на морски кораб с тонаж, равен или по-голям от 500 бруто тона, притежава съответно свидетелство.
2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 2.1. е навършил най-малко 18 години;
 - 2.2. отговаря на изискванията за издаване на свидетелства като лице от редовия състав, носещо навигационна вахта;
 - 2.3. квалифициран е да служи като лице от редовия състав, носещо навигационна вахта, като същевременно има одобрен плавателен стаж като член на палубната команда с продължителност:
 - 2.3.1. не по-малко от 18 месеца; или
 - 2.3.2. не по-малко от 12 месеца и е преминал одобрено обучение;
 - 2.4. отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-II/5 на Кодекса STCW.
3. Всяка държава членка сравнява нормите за компетентност, които изисква по отношение на палубните боцмани за свидетелства, издадени преди 1 януари 2012 г., с тези, които са посочени за свидетелството в раздел А-II/5 от Кодекса STCW, и решава дали е необходимо да изиска от тези служители да осъвременят квалификациите си.

ГЛАВА III

МАШИННА КОМАНДА

Правило III/1

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на вахтени механици в машинно отделение с обслужване или дежурни механици в машинно отделение с периодично безвахтено обслужване

1. Всеки вахтен механик в наблюдавано машинно отделение или дежурен механик в машинно отделение с периодично безвахтено обслужване на борда на морски кораб с пропульсивна мощност 750 или повече kW притежава свидетелство за правоспособност.
2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 2.1. е навършил най-малко 18 години;

- 2.2. е преминал комбинирано практическо обучение и одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от 12 месеца в рамките на одобрена програма за обучение, включваща обучение на борда, което отговаря на изискванията на раздел А-III/1 от Кодекса STCW и е отразено в одобрен дневник за практическа подготовка, или е преминал комбинирано практическо обучение и одобрен плавателен стаж с продължителност от 36 месеца, от които не по-малко от 30 месеца са плавателен стаж в машинно отделение;
- 2.3. в период, не по-малък от шест месеца, е изпълнявал по време на задължителния плавателен стаж задължения по вахтената служба в машинно отделение под наблюдението на главен механик или на квалифициран механик;
- 2.4. е преминал одобрено образование и обучение и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-III/1 от Кодекса STCW;
- 2.5. отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-VI/1, параграф 2; раздел А-VI/2, параграфи 1 — 4, раздел А-VI/3, параграфи 1 — 4 и раздел А-VI/4, параграфи 1, 2 и 3 от Кодекса STCW.

Правило III/2

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на главен механик или втори механик на кораби с пропульсивна мощност 3000 и повече kW

1. Всеки главен механик и всеки втори механик на морски кораб с пропульсивна мощност 3000 и повече kW притежава свидетелство за правоспособност.
2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 2.1. отговаря на изискванията за издаване на свидетелство за вахтен механик на морски кораби с пропульсивна мощност 750 или повече kW и има одобрен плавателен стаж на тази длъжност с продължителност:
 - 2.1.1. за свидетелството за втори механик — не по-малко от 12 месеца като квалифициран механик;
 - 2.1.2. за свидетелство за главен механик — не по малко от 36 месеца, като тази продължителност обаче може да бъде намалена на не по-малко от 24 месеца, когато кандидатът има плавателен стаж като втори механик в продължение на не по-малко от 12 месеца;
 - 2.2. е преминал одобрено образование и обучение и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-III/2 от Кодекса STCW.

Правило Ш/3

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на главен механик или втори механик на кораби с пропульсивна мощност между 750 и 3000 kW

1. Всеки главен механик и втори механик на морски кораб с пропульсивна мощност между 750 и 3000 kW притежава свидетелство за правоспособност.
2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 2.1. отговаря на изискванията за издаване на свидетелство за вахтен механик и:
 - 2.1.1. за свидетелството за втори механик — има одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от 12 месеца като стажант-механик или механик;
 - 2.1.2. за свидетелството за главен механик — има одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от 24 месеца, от които най-малко 12 месеца при наличие на квалификация, необходима за заемане на длъжността втори механик;

2.2. е преминал одобрено образование и обучение и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-III/3 от Кодекса STCW.

3. Всеки механик, квалифициран да служи като втори механик на кораби с пропульсивна мощност 3000 или повече kW, може да служи като главен механик на кораби с пропульсивна мощност, по-малка от 3000 kW, при условие че неговото свидетелство е съответно потвърдено.

Правило Ш/4

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на лица от редовия състав от вахтения персонал в машинно отделение с обслужване или на лица от редовия състав в машинно отделение с периодично безвахтено обслужване

1. Всяко лице от редовия състав от вахтения персонал в машинно отделение с обслужване или лице от редовия състав в машинно отделение с периодично безвахтено обслужване на борда на морски кораб с пропульсивна мощност 750 или повече kW, който не е стажант или общ моряк без правоспособност, притежава съответно свидетелство за изпълнението на такива функции.
2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 2.1. е навършил най-малко 16 години;
 - 2.2. е преминал:
 - 2.2.1. одобрен плавателен стаж, включващ не по-малко от шест месеца обучение и професионален опит; или
 - 2.2.2. специално обучение на борда на кораба или преди качване на борда, което включва плавателен стаж с одобрена продължителност не по-малко от два месеца;

2.3. отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-III/4 от Кодекса STCW.

3. Плавателният стаж, обучението и опитът, които се изискват съгласно точки 2.2.1 и 2.2.2, са свързани с функциите по вахтената служба в машинно отделение и включват изпълнение на задължения под прекия контрол на квалифициран механик или на квалифицирано лице от редовия състав.

Правило III/5

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на лица от редовия състав като машинни боцмани в машинно отделение с обслужване или в машинно отделение с периодично безвахтено обслужване

1. Всеки машинен боцман, който служи на морски кораб с пропульсивна мощност 750 и повече kW, притежава съответно свидетелство.
2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 2.1. е навършил най-малко 18 години;
 - 2.2. отговаря на изискванията за издаване на свидетелство на лице от редовия състав от вахтения персонал в машинно отделение с обслужване или на лице от редовия състав в машинно отделение с периодично безвахтено обслужване;
 - 2.3. квалифициран е да служи като лице от редовия състав, носещо машинна вахта, като същевременно има одобрен плавателен стаж в машинно отделение с продължителност:
 - 2.3.1. не по-малко от 12 месеца; или
 - 2.3.2. не по-малко от 6 месеца и е преминал одобрено обучение;

2.4. отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-III/5 на Кодекса STCW.

3. Всяка държава членка сравнява нормите за компетентност, които изисква по отношение на лица от редовия състав в машинното отделение за свидетелства, издадени преди 1 януари 2012 г., с тези, които са посочени за свидетелството в раздел А-III/5 от Кодекса STCW, и решава дали е необходимо да изиска от тези служители да осъвременят квалификацията си.

Правило III/6

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на електромеханик от командния състав

1. Всеки електромеханик, който служи на морски кораб с пропульсивна мощност 750 и повече kW, притежава свидетелство за правоспособност.
2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 2.1. е навършил най-малко 18 години;
 - 2.2. е преминал комбинирано практическо обучение и одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от 12 месеца, от които не по-малко от 6 месеца са плавателен стаж в рамките на одобрена програма за обучение, което отговаря на изискванията на раздел A-III/6 от Кодекса STCW и е отразено в одобрен дневник за практическа подготовка, или е преминал комбинирано практическо обучение и одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от 36 месеца, от които не по-малко от 30 месеца са плавателен стаж в машинно отделение;
 - 2.3. е преминал одобрено образование и обучение и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел A-III/6 от Кодекса STCW;
 - 2.4. отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел A-VI/1, параграф 2; раздел A-VI/2, параграфи 1 — 4, раздел A-VI/3, параграфи 1 — 4 и раздел A-VI/4, параграфи 1, 2 и 3 от Кодекса STCW.

3. Всяка държава членка сравнява нормите за компетентност, които изисква по отношение на електромеханици за свидетелства, издадени преди 1 януари 2012 г., с тези, които са посочени за свидетелството в раздел А-III/6 от Кодекса STCW, и решава дали е необходимо да изиска от тези служители да осъвременят квалификацията си.
4. Независимо от изискванията на точки 1, 2 и 3 , държава членка може да приеме, че подходящо квалифицирано лице е в състояние да изпълнява определени функции, посочени в раздел А-III/6.

Правило III/7

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на електротехник от редовия състав

1. Всеки електротехник, който служи на морски кораб с пропульсивна мощност 750 и повече kW, притежава съответно свидетелство.
2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 2.1. е навършил най-малко 18 години;
 - 2.2. е преминал одобрен плавателен стаж, включващ не по-малко от 12 месеца обучение и професионален опит; или
 - 2.3. е преминал одобрено обучение, което включва плавателен стаж с одобрена продължителност не по-малко от 6 месеца; или
 - 2.4. има квалификации, които отговарят на техническите компетенции в таблица А-III/7 от Кодекса STCW и плавателен стаж с одобрена продължителност не по-малко от 3 месеца; както и
 - 2.5. отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-III/7 от Кодекса STCW.

3. Всяка държава членка сравнява нормите за компетентност, които изисква по отношение на електриците от редовия състав за свидетелства, издадени преди 1 януари 2012 г., с тези, които са посочени за свидетелството в раздел А-III/7 от Кодекса STCW, и решава дали е необходимо да изиска от тези служители да осъвременят квалификацията си.
4. Независимо от изискванията на точки 1, 2 и 3 , държава членка може да приеме, че подходящо квалифицирано лице е в състояние да изпълнява определени функции, посочени в раздел А-III/7.

ГЛАВА IV

РАДИОСЪОБЩЕНИЯ И РАДИООПЕРАТОРИ

Обяснителна бележка

Задължителните разпоредби относно носенето на радиовахта са изложени в Правилника за радиосъобщенията и в SOLAS 74, така както е изменена. Разпоредбите относно техническото обслужване на радиооборудването са изложени в SOLAS 74, така както е изменена, и в насоките, приети от Международната морска организация.

Правило IV/1

Прилагане

1. С изключение на точка 2, разпоредбите на настоящата глава се прилагат по отношение на радиооператори на кораби, експлоатирани в рамките на Световната морска система за бедствие и безопасност (СМСББ) по начина, предписан от SOLAS 74, така както е изменена.
2. От радиооператорите, за които не се изисква да спазват разпоредбите на глава IV от SOLAS 74 относно СМСББ, не се изисква да спазват разпоредбите на настоящата глава. Независимо от това е необходимо радиооператорите на тези кораби да спазват Правилника за радиосъобщенията. Държавите членки гарантират, че надлежните свидетелства, които се изискват съгласно Правилника за радиосъобщенията, са издадени или признати по отношение на тези радиооператори.

Правило IV/2

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на радиооператори за СМСББ

1. Всяко лице със задължения по радиослужба на борда на кораб, задължено да участва в СМСББ, притежава надлежно свидетелство за СМСББ, издадено или признато от държавата членка в съответствие с разпоредбите на Правилника за радиосъобщенията.
2. Освен това всеки кандидат за издаване на свидетелство за правоспособност съгласно настоящото правило за работа на кораб, от който съгласно SOLAS 74, така както е изменена, се изисква да бъде снабден с радиосредства, трябва да:
 - 2.1. е навършил най-малко 18 години;
 - 2.2. е преминал одобрено образование и обучение и да отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-IV/2 от Кодекса STCW.

ГЛАВА V

СПЕЦИАЛНИ ИЗИСКВАНИЯ ОТНОСНО ОБУЧЕНИЕТО НА ПЕРСОНАЛА НА НЯКОИ ВИДОВЕ КОРАБИ

Правило V/1-1

Задължителни минимални изисквания относно обучението и квалификацията на капитаните, лицата от командния състав и лицата от редовия състав на нефтени танкери и танкери химикаловози

1. Лицата от командния състав и лицата от редовия състав, на които са възложени специфични задължения и отговорности по отношение на товара или оборудването за обработване на товара на нефтените танкери и танкерите химикаловози, притежават свидетелство за основно обучение по товарни операции на нефтени танкери и танкери химикаловози.
2. Всеки кандидат за свидетелство за основно обучение по товарни операции на нефтени танкери и танкери химикаловози е преминал основно обучение в съответствие с разпоредбите на раздел A-VI/1 от Кодекса STCW и е преминал:
 - 2.1. одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от три месеца на нефтени танкери или танкери химикаловози и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел A-V/1-1, параграф 1 от Кодекса STCW; или
 - 2.2. одобрено основно обучение по товарни операции на нефтени танкери и танкери химикаловози и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел A-V/1-1, параграф 1 от Кодекса STCW.

3. Капитаните, главните механици, старши помощник-капитаните и вторите механици, както и всяко лице, което отговаря пряко за товаренето, разтоварването и предпазните мерки, които следва да бъдат взети по време на превоза или боравенето с товари, почистването на танкерите или други операции, свързани с товарите, на нефтени танкери, притежават свидетелство за обучение на напреднало ниво по товарни операции на нефтени танкери.
4. Всеки кандидат за свидетелство за обучение на напреднало ниво по товарни операции на нефтени танкери:
 - 4.1. отговаря на изискванията за издаване на свидетелство за основно обучение по товарни операции на нефтени танкери и танкери химикаловози;
 - 4.2. е квалифициран да му бъде издадено свидетелство за основно обучение по товарни операции на нефтени танкери и танкери химикаловози като същевременно има:
 - 4.2.1. одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от три месеца на нефтени танкери; или
 - 4.2.2. одобрено обучение с продължителност не по-малко от един месец на борда на нефтени танкери като извънцатен служител, което включва най-малко три товарни и три разтоварни операции и е отразено в одобрен дневник за практическа подготовка, като са взети предвид насоките в раздел В-V/1 от Кодекса STCW;
 - 4.3. е преминал одобрено обучение на напреднало ниво по товарни операции на нефтени танкери и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-V/1-1, параграф 2 от Кодекса STCW.

5. Капитаните, главните механици, старши помощник-капитаните и вторите механици, както и всяко лице, което отговаря пряко за товаренето, разтоварването и предпазните мерки, които следва да бъдат взети по време на превоза или боравенето с товарите, почистването на танкерите или други операции, свързани с товари, на танкери химикаловози, притежава свидетелство за обучение на напреднало ниво по товарни операции на танкери химикаловози.
6. Всеки кандидат за свидетелство за обучение на напреднало ниво по товарни операции на танкери химикаловози:
 - 6.1. отговаря на изискванията за издаване на свидетелство за основно обучение по товарни операции на нефтени танкери и танкери химикаловози;
 - 6.2. е квалифициран да му бъде издадено свидетелство за основно обучение по товарни операции на нефтени танкери и танкери химикаловози като същевременно има:
 - 6.2.1. одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от три месеца на танкери химикаловози; или
 - 6.2.2. одобрено обучение с продължителност не по-малко от един месец на борда на танкери химикаловози като извънщатен служител, което включва най-малко три товарни и три разтоварни операции и е отразено в одобрен дневник за практическа подготовка, като са взети предвид насоките в раздел B-V/1 от Кодекса STCW;

6.3. е преминал одобрено обучение на напреднало ниво по товарни операции на танкери химикаловози и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-V/1-1, параграф 3 от Кодекса STCW.

7. Държавите членки гарантират, че свидетелство за професионална компетентност се издава на морски лица, които притежават необходимата квалификация съгласно точка 2, 4 или 6, в зависимост от случая, или че съществуващо свидетелство за правоспособност или свидетелство за професионална компетентност се потвърждава по съответния ред.

Правило V/1-2

Задължителни минимални изисквания относно обучението и квалификацията на капитаните, лицата от командния състав и лицата от редовия състав на танкери газовози

1. Лицата от командния състав и лицата от редовия състав, на които са възложени специфични задължения и отговорности относно товара или оборудването за обработване на товара на танкерите газовози, притежават свидетелство за основно обучение по товарни операции на танкери газовози.
2. Всеки кандидат за свидетелство за основно обучение по товарни операции на танкери газовози е преминал основно обучение в съответствие с разпоредбите на раздел A-VI/1 от Кодекса STCW и е преминал:
 - 2.1. одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от три месеца на танкери газовози и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел A-V/1-2, параграф 1 от Кодекса STCW; или
 - 2.2. одобрено основно обучение по товарни операции на танкери газовози и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел A-V/1-2, параграф 1 от Кодекса STCW.
3. Капитаните, главните механици, старши помощник-капитаните и вторите механици, както и всяко лице, което отговаря пряко за товаренето, разтоварването и предпазните мерки, които следва да бъдат взети по време на превоза или боравенето с товарите, почистването на танкерите или други операции, свързани с товарите, на танкерите газовози, притежава свидетелство за обучение на напреднало ниво по товарни операции на газовози.

4. Всеки кандидат за свидетелство за обучение на напреднало ниво по товарни операции на танкери газовози:
 - 4.1. отговаря на изискванията за издаване на свидетелство за основно обучение по товарни операции на танкери газовози;
 - 4.2. е квалифициран да му бъде издадено свидетелство за основно обучение по товарни операции на танкери газовози като същевременно има:
 - 4.2.1. одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от три месеца на танкери газовози; или
 - 4.2.2. одобрено обучение с продължителност не по-малко от един месец на борда на танкери газовози като извънщатен служител, което включва най-малко три товарни и три разтоварни операции и е отразено в одобрен дневник за практическа подготовка, като са взети предвид насоките в раздел B-V/1 от Кодекса STCW;
 - 4.3. е преминал одобрено обучение на напреднало ниво по товарни операции на танкери газовози и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел A-V/1-2, параграф 2 от Кодекса STCW.
5. Държавите членки гарантират, че свидетелство за професионална компетентност се издава на морски лица, които притежават необходимата квалификация съгласно точка 2 или 4, в зависимост от случая, или че съществуващо свидетелство за правоспособност или свидетелство за професионална компетентност се потвърждава по съответния ред.

Правило V/2

Задължителни минимални изисквания относно обучението и квалификацията на капитаните, лицата от командния състав, лицата от редовия състав и другия персонал на пътнически кораби

1. Настоящото правило се прилага по отношение на капитаните, лицата от командния състав, лицата от редовия състав и другия персонал, служещи на борда на пътническите кораби, които извършват международни плавания. Държавите членки определят дали тези изисквания се прилагат по отношение на персонала, служещ на борда на пътническите кораби, които извършват вътрешни плавания.
2. Преди да им бъдат възложени задължения на борда, всички лица, служещи на борда на пътнически кораби, трябва да изпълнят изискванията на раздел A-VI/1, параграф 1 от Кодекса STCW.
3. Капитаните, лицата от командния състав, лицата от редовия състав и другия персонал, служещи на борда на пътническите кораби, трябва да преминат обучението и подготовката, изисквани съгласно точки 5 — 9, в съответствие с техните длъжности, задължения и отговорности.
4. Капитаните, лицата от командния състав, лицата от редовия състав и другия персонал, от които се изисква да са преминали обучението в съответствие с точки 7, 8 и 9, през интервали, ненадвишаващи пет години, трябва да преминат подходящо обучение за опресняване на знанията или се изисква да удостоверят, че през предходните пет години са постигнали съответствие с изискваните норми за компетентност.
5. Лицата от персонала, служещ на борда на пътнически кораби, трябва да преминат подготовка за аварийни ситуации на пътнически кораби, която е съобразена с техните длъжности, задължения и отговорности, както е посочено в раздел A-V/2, параграф 1 от Кодекса STCW.

6. Лицата от персонала, предоставящ услуги на пътниците в пътническите помещения на борда на пътнически кораби, трябва да преминат обучението по безопасност, посочено в раздел А-V/2, параграф 2 от Кодекса STCW.
7. Капитаните, лицата от командния състав, лицата от редовия състав, квалифицирани в съответствие с глави II, III и VII от настоящото приложение, и лицата от другия персонал със задължения в разписанието за тревогите като отговарящи за подпомагане на пътниците при аварийни ситуации на борда на пътнически кораби, трябва да преминат обучението по управление на тълпата в пътнически кораби, посочено в раздел А-V/2, параграф 3 от Кодекса STCW.
8. Капитаните, главните механици, старши помощник-капитаните, вторите механици и всички лица, посочени в разписанието за тревогите като отговарящи за безопасността на пътниците при аварийни ситуации на борда на пътнически кораби, трябва да преминат одобрената подготовка за управление на кризи и поведение на хората, посочена в раздел А-V/2, параграф 4 от Кодекса STCW.
9. Капитаните, главните механици, старши помощник-капитаните, вторите механици и всички лица, имащи непосредствена отговорност за качване и слизване на пътници, за товарене, разтоварване или укрепване на товара или за затваряне на отвори на корпуса на борда на пътнически ро-ро кораби, трябва да преминат одобрената подготовка по безопасността на пътниците и товара и целостта на корпуса, посочена в раздел А-V/2, параграф 5 от Кодекса STCW.
10. Държавите членки гарантират издаването на удостоверение за преминалото обучение на всяко лице, признато за квалифицирано в съответствие с точки 6 — 9.

Правило V/3

Задължителни минимални изисквания относно обучението и квалификацията на капитаните, лицата от командния състав и лицата от редовия състав и другия персонал на кораби, за които се прилага Кодексът IGF

1. Настоящото правило се прилага по отношение на капитаните, лицата от командния състав, лицата от редовия състав и другия персонал, служещи на борда на кораби, за които се прилага Кодексът IGF.
2. Преди да им бъдат възложени задачи на борда на кораби, за които се прилага Кодексът IGF, морските лица трябва да са преминали обучението, изисквано съгласно точки 4 — 9, в съответствие с техните длъжности, задължения и отговорности.
3. Преди да им бъдат възложени задачи на борда на кораба, всички морски лица, служещи на борда на кораби, за които се прилага Кодексът IGF, трябва да получат подходяща свързана с кораба и оборудването подготовка, посочена в член 15, параграф 1, буква г) от настоящата директива.
4. Морските лица, отговарящи за определени задължения по безопасността, свързани с обслужването и използването на гориво, или действия при аварийни ситуации по отношение на горивото на борда на кораби, за които се прилага Кодексът IGF, трябва да притежават свидетелство за обща подготовка за работа на кораби, за които се прилага Кодексът IGF.
5. Всеки кандидат за свидетелство за обща подготовка за работа на кораби, за които се прилага Кодексът IGF, трябва да е преминал обща подготовка в съответствие с разпоредбите на раздел A-V/3, параграф 1 от Кодекса STCW.

6. Приема се, че морските лица, отговарящи за определени задължения по безопасността, свързани с обслужването и използването на гориво, или действия при аварийни ситуации по отношение на горивото на борда на кораби, за които се прилага Кодексът IGF, които са били квалифицирани и притежават свидетелство в съответствие с правило V/1-2, параграфи 2 и 5 или правило V/1-2, параграфи 4 и 5 на танкери газовози, са изпълнили изискванията, посочени в раздел A-V/3, параграф 1 от Кодекса STCW за обща подготовка за работа на кораби, за които се прилага Кодексът IGF.
7. Капитаните, механиците и всички лица от персонала с непосредствена отговорност за обслужването и използването на горива и горивни системи на корабите, за които се прилага Кодексът IGF, трябва да притежават свидетелство за обучение по разширена програма за работа на кораби, за които се прилага Кодексът IGF.
8. Всеки кандидат за свидетелство за обучение по разширена програма за работа на кораби, за които се прилага Кодексът IGF, трябва да притежава описаното в точка 4 свидетелство за професионална компетентност и същевременно:
 - 8.1. да е преминал одобрено обучение по разширена програма за работа на кораби, за които се прилага Кодексът IGF, и да отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел A-V/3, параграф 2 от Кодекса STCW;
 - 8.2. да е натрупал одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от един месец, който включва най-малко три операции по бункероване на борда на кораби, за които се прилага Кодексът IGF. Две от трите операции по бункероване може да бъдат заменени с одобрено обучение на тренажор за операции по зареждане като част от обучението по точка 8.1.

9. Приема се, че капитаните, механиците и всички лица с непосредствена отговорност за обслужването и използването на горива и горивни системи на корабите, за които се прилага Кодексът IGF, които са били квалифицирани и притежават свидетелство в съответствие с нормите за компетентност, посочени в раздел А-V/1-2, параграф 2 от Кодекса STCW за служба на танкери газовози, са изпълнили изискванията, посочени в раздел А-V/3, параграф 2 от Кодекса STCW за обучение по разширена програма за работа на кораби, за които се прилага Кодексът IGF, при условие че също така:
- 9.1. са изпълнили изискванията по точка 6;
 - 9.2. са изпълнили свързаните със зареждането изисквания по точка 8.2 или са участвали в провеждането на три товарни операции на борда на танкер газовоз;
 - 9.3. са натрупали плавателен стаж с продължителност три месеца през предходните пет години на борда на:
 - 9.3.1. кораби, за които се прилага Кодексът IGF;
 - 9.3.2. танкери, пренасящи като товар горива, попадащи в обхвата на Кодекса IGF; или
 - 9.3.3. кораби, използващи като гориво газове или гориво с ниска пламна температура.

10. Държавите членки гарантират, че свидетелство за професионална компетентност се издава на морски лица, които притежават необходимата квалификация съгласно точка 4 или 7, в зависимост от случая.
11. Морските лица, притежаващи свидетелства за професионална компетентност в съответствие с точка 4 или 7, през интервали, ненадвишаващи пет години, трябва да преминат подходящо обучение за опресняване на знанията или от тях се изисква да представят доказателство, че през предходните пет години са постигнали съответствие с изискваните норми за компетентност.

Правило V/4

Задължителни минимални изисквания относно обучението и квалификацията на капитаните и помощник-капитаните на кораби, плаващи в полярни води

1. Капитаните, старши помощник-капитаните и вахтените помощник-капитани на кораби, плаващи в полярни води, трябва да притежават свидетелство за обща подготовка за работа на кораби, плаващи в полярни води, съгласно изискванията на Полярния кодекс.
2. Всеки кандидат за свидетелство за обща подготовка за работа на кораби, плаващи в полярни води, трябва да е преминал одобрено обучение за обща подготовка за работа на кораби, плаващи в полярни води, и да отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел A-V/4, параграф 1 от Кодекса STCW.
3. Капитаните и старши помощник-капитаните на кораби, плаващи в полярни води, трябва да притежават свидетелство за обучение по разширена програма за кораби, плаващи в полярни води, съгласно изискванията на Полярния кодекс.
4. Всеки кандидат за свидетелство за обучение по разширена програма за кораби, плаващи в полярни води трябва:
 - 4.1. да отговаря на изискванията за издаване на свидетелство за обща подготовка за работа на кораби, плаващи в полярни води;
 - 4.2. да има одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от два месеца като член на палубната команда, на управленско ниво или при изпълнението на задължения по вахтената служба на оперативно ниво в полярни води или друг равностоен одобрен плавателен стаж;

- 4.3. да е преминал одобрено обучение по разширена програма за кораби, плаващи в полярни води, и да отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-V/4, параграф 2 от Кодекса STCW.
5. Държавите членки гарантират, че свидетелство за професионална компетентност се издава на морски лица, които притежават необходимата квалификация съгласно точка 2 или 4, в зависимост от случая.

ГЛАВА VI

ФУНКЦИИ ВЪВ ВРЪЗКА С ИЗВЪНРЕДНИ СИТУАЦИИ, БЕЗОПАСНОСТ НА ТРУДА, СИГУРНОСТ, МЕДИЦИНСКИ ГРИЖИ И ОЦЕЛЯВАНЕ НА МОРЕ

Правило VI/1

Задължителни минимални изисквания за запознаване, основно обучение и инструкции по безопасност за всички морски лица

1. Морските лица са запознати и получават основно обучение или инструкции в съответствие с раздел А-VI/1 от Кодекса STCW и отговарят на съответните норми за компетентност, посочени там.
2. Ако основното обучение не е включено в квалификацията, която се изисква за получаване на съответното свидетелство, се издава свидетелство за професионална компетентност, в което се посочва, че притежателят е преминал курса по основно обучение.

Правило VI/2

Задължителни минимални изисквания за издаването на свидетелство за професионална компетентност за работа със спасителни средства, дежурни лодки и бързоходни дежурни лодки

1. Всеки кандидат за свидетелство за професионална компетентност за работа със спасителни средства и дежурни лодки, различни от бързоходните дежурни лодки:
 - 1.1. е навършил най-малко 18 години;
 - 1.2. има одобрен плавателен стаж не по-малък от 12 месеца или е преминал одобрен курс на обучение и има одобрен плавателен стаж не по-малък от шест месеца;
 - 1.3. отговаря на нормите за компетентност за получаване на свидетелство за професионална компетентност за работа със спасителни средства и дежурни лодки, посочени в раздел A-VI/2, параграфи 1 — 4 от Кодекса STCW.
2. Всеки кандидат за свидетелство за професионална компетентност за работа с бързоходни дежурни лодки:
 - 2.1. притежава свидетелство за професионална компетентност за работа със спасителни средства и дежурни лодки, различни от бързоходните дежурни лодки;
 - 2.2. е преминал одобрен курс на обучение;
 - 2.3. отговаря на нормите за компетентност за получаването на свидетелство за професионална компетентност за работа с бързоходни дежурни лодки, посочени в раздел A-VI/2, параграфи 7 — 10 от Кодекса STCW.

Правило VI/3

Задължителни минимални изисквания за обучение по противопожарна подготовка по разширена програма

1. Морските лица, определени да ръководят противопожарни операции, са преминали успешно обучение по противопожарна подготовка по разширена програма, което набляга по-специално на организацията, тактиката и управлението, в съответствие с разпоредбите на раздел A-VI/3, параграфи 1—4 от Кодекса STCW, и отговарят на нормите за компетентност, посочени там.
2. Ако обучението по противопожарна подготовка — разширена програма не е включено в квалификацията, която се изисква за получаване на съответното свидетелство, се издава свидетелство за професионална компетентност, в което се посочва, че притежателят е преминал курс на обучение по противопожарна подготовка по разширена програма.

Правило VI/4

Задължителни минимални изисквания, свързани с първа медицинска помощ и медицински грижи

1. Морските лица, определени да оказват първа медицинска помощ на борда на кораб, отговарят на нормите за компетентност за оказване на първа медицинската помощ, посочени в раздел А-VI/4, параграфи 1, 2 и 3 от Кодекса STCW.
2. Морските лица, определени да отговарят за медицинските грижи на борда, отговарят на нормите за компетентност по медицински грижи на борда на кораби, посочени в раздел А-VI/4, параграфи 4, 5 и 6 от Кодекса STCW.
3. Ако обучението по първа медицинска помощ и медицински грижи не е включено в квалификацията, която се изисква за получаване на съответното свидетелство, се издава свидетелство за професионална компетентност, в което се посочва, че притежателят е преминал курс на обучение по първа медицинска помощ и медицински грижи.

Правило VI/5

Задължителни минимални изисквания за издаването на свидетелства за професионална компетентност на офицерите по сигурността на корабите

1. Всеки кандидат за свидетелство за професионална компетентност като офицер по сигурността на кораба:
 - 1.1. има одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от 12 месеца или подходящ плавателен стаж и знания за корабните операции;
 - 1.2. отговаря на нормите за компетентност за получаването на свидетелство за професионална компетентност като офицер по сигурността на кораба, посочени в раздел A-VI/5, параграфи 1 — 4 от Кодекса STCW.
2. Държавите членки гарантират, че на всяко лице, признато за квалифицирано съгласно разпоредбите на настоящото правило, се издава свидетелство за професионална компетентност.

Правило VI/6

Задължителни минимални изисквания за обучение и инструкции по сигурност за всички морски лица

1. Морските лица са запознати и получават обучение или инструкции по сигурност в съответствие с раздел A-VI/6, параграфи 1 — 4 от Кодекса STCW и отговарят на съответните норми за компетентност, посочени там.
2. Ако обучението по сигурност не е включено в квалификацията, която се изисква за получаване на съответното свидетелство, се издава свидетелство за професионална компетентност, в което се посочва, че притежателят е преминал курс на обучение по сигурност.

Морски лица с възложени задължения, свързани със сигурността

3. Морските лица с възложени задължения, свързани със сигурността, отговарят на нормите за компетентност, посочени в раздел A-VI/6, параграфи 6, 7 и 8 от Кодекса STCW.
4. Ако обучението по възложени задължения, свързани със сигурността, не е включено в квалификацията, която се изисква за получаване на съответното свидетелство, се издава свидетелство за професионална компетентност, в което се посочва, че притежателят е преминал курс на обучение по възложени задължения, свързани със сигурността.

ГЛАВА VII

АЛТЕРНАТИВНО ОСВИДЕТЕЛСТВАНЕ

Правило VII/1

Издаване на алтернативни свидетелства

1. Независимо от изискванията за издаването на свидетелствата, изложени в глави II и III от настоящото приложение, държавите членки могат да решат да издават или да разрешат да бъдат издавани свидетелства, различни от тези, посочени в правилата на тези глави, стига да бъдат налице следните условия:
 - 1.1. свързаните функции и нива на отговорност, които са посочени в свидетелствата или в потвържденията, са избрани измежду и са същите като посочените в раздели A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4, A-II/5, A-III/1, A-III/2, A-III/3, A-III/4, A-III/5, и A-IV/2 от Кодекса STCW;
 - 1.2. кандидатите са преминали одобрено образование и обучение и отговарят на изискванията за нормите за компетентност, представени в съответните раздели от Кодекса STCW и посочени в раздел A-VII/1 от този кодекс, за функциите и нивата, посочени в свидетелствата и потвържденията;

- 1.3. кандидатите имат одобрен плавателен стаж, подходящ за изпълнението на функциите и за нивата, които ще бъдат посочени в свидетелството.
Минималната продължителност на плавателния стаж е еднаква с продължителността на плавателния стаж, изисквана съгласно глави II и III от настоящото приложение. Все пак минималната продължителност на плавателния стаж не трябва да бъде по-малка от тази, изисквана съгласно раздел A-VII/2 от Кодекса STCW;
 - 1.4. кандидатите за свидетелство, които ще изпълняват функции по корабоводене на оперативно ниво, отговарят на приложимите изисквания на правилата от глава IV, в зависимост от случая, за да изпълняват възложените задължения по радиослужба в съответствие с Правилника за радиосъобщенията;
 - 1.5. свидетелствата се издават в съответствие с изискванията на член 4 от настоящата директива и на разпоредбите, установени в глава VII от Кодекса STCW.
2. Не се издават свидетелства въз основа на настоящата глава, ако държавата членка не е съобщила на Комисията необходимата съгласно Конвенцията STCW информация.

Правило VII/2

Освидетелстване на морските лица

Всички морски лица, които изпълняват функция или съвкупност от функции, посочени в таблици А-II/1, А-II/2, А-II/3, А-II/4 или А-II/5 от глава II, или в таблици А-III/1, А-III/2, А-III/3, А-III/4, или А-III/5 от глава III или А-IV/2 от глава IV от Кодекса STCW, притежават съответно свидетелство за правоспособност или свидетелство за професионална компетентност.

Правило VII/3

Принципи, уреждащи издаването на алтернативни свидетелства

1. Всяка държава членка, която реши да издава или да разреши издаването на алтернативни свидетелства, следи за спазването на следните принципи:
 - 1.1. система за издаване на алтернативни свидетелства може да бъде въведена единствено ако тя гарантира степен на безопасност по море и има превантивен ефект по отношение на замърсяването, най-малкото равностойни на тези, предвидени в другите глави;
 - 1.2. всяка система за издаване на алтернативни свидетелства съгласно настоящата глава предвижда взаимозаменяемост на тези свидетелства и свидетелствата, издадени съгласно другите глави.
2. Принципът на взаимозаменяемостта съгласно точка 1 гарантира, че:
 - 2.1. морските лица, притежаващи свидетелство по реда и условията на глава II и/или глава III, и морските лица, притежаващи свидетелство съгласно глава VII, могат да служат на кораби с традиционна или друга форма на организация на борда;
 - 2.2. морските лица не са обучени за специфичните правила и организационни практики на борда по начин, който вреди на упражняването на техните способности на друго място.

3. При издаването на свидетелства съгласно настоящата глава се вземат предвид следните принципи:
- 3.1. издаването на алтернативни свидетелства само по себе си не се използва за:
 - 3.1.1. намаляване на броя на членовете на екипажа;
 - 3.1.2. уронване на престижа на професията или намаляване на квалификацията на морските лица; или
 - 3.1.3. оправдаване на възлагането на комбинирани задължения на лица от командния състав, отговарящи за вахтата, на палубата и в машинното отделение на един и същ притежател на свидетелство през една и съща вахтена служба;
 - 3.2. лицето, което командва кораба, се назначава на длъжност капитан, като правният статус и правомощията на капитана и другите лица не са отрицателно засегнати от прилагането на система за алтернативно освидетелстване.
4. Принципите, установени в точки 1 и 2, гарантират запазването на правоспособността и на помощник-капитаните, и на механиците.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ II

КРИТЕРИИ ЗА ПРИЗНАВАНЕ НА ТРЕТИ ДЪРЖАВИ,
КОИТО СА ИЗДАЛИ СВИДЕТЕЛСТВО ИЛИ ПОД ЧИЙТО КОНТРОЛ
Е ИЗДАДЕНО СВИДЕТЕЛСТВО
СЪГЛАСНО ЧЛЕН 20, ПАРАГРАФ 2

1. Третата държава следва да е страна по Конвенцията STCW.
2. Третата държава следва да е определена от Комитета по морска безопасност като държава, която е доказала, че изцяло и напълно прилага разпоредбите на Конвенцията STCW.
3. Комисията, подпомагана от Европейската агенция за морска безопасност и с евентуалното участие на съответната държава членка, е потвърдила чрез оценка на тази страна по Конвенцията STCW, която може да включва проверка на съоръжения и процедури, че напълно се спазват изискванията на Конвенцията относно нормите за компетентност, обучение и освидетелстване, както и нормите за качество.

4. Държавата членка е в процес на договаряне със съответната трета държава на ангажимент за бързо уведомяване за всяка съществена промяна в правилата относно обучението и освидетелстването в съответствие с Конвенцията STCW.
 5. Държавата членка е въвела мерки, с които се гарантира, че морските лица, които представят за признаване свидетелства за функции на управленско ниво, имат подходящи знания в областта на морското законодателство на държавата членка, които имат значение за функциите, които им е разрешено да изпълняват.
 6. Ако държава членка желае да допълни оценката за съответствие на трета държава чрез оценяване на някои центрове за морско обучение, тя действа в съответствие с разпоредбите на раздел А-I/6 от Кодекса STCW.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ВИД ИНФОРМАЦИЯ, КОЯТО СЛЕДВА ДА СЕ СЪОБЩАВА НА КОМИСИЯТА ЗА СТАТИСТИЧЕСКИ ЦЕЛИ

1. При позоваване на настоящото приложение, за всички свидетелства за правоспособност или потвърждения, удостоверяващи тяхното издаване, за всички потвърждения, удостоверяващи признаването на свидетелствата за правоспособност, издадени от други държави, се предоставя следната информация, посочена в раздел А-1/2, параграф 9 от Кодекса STCW, като символът (*) означава, че това предоставяне е в анонимна форма съгласно изискванията на член 27, параграф 3 от настоящата директива:

Свидетелства за правоспособност/Потвърждения, удостоверяващи тяхното издаване:

- уникален идентификационен номер на морското лице, ако има такъв*,
- име на морското лице*,
- дата на раждане на морското лице,
- гражданство на морското лице,
- пол на морското лице,
- потвърден номер на свидетелството за правоспособност*,
- номер на потвърдението, удостоверяващо издаването*,
- длъжност(длъжности),
- дата на издаване или най-скорошната дата на продължаване на валидността на документа,

- дата на изтичане на валидността,
- статус на свидетелството,
- ограничения.

Потвърждения, удостоверяващи признаването на свидетелства за правоспособност, издадени от други държави:

- уникален идентификационен номер на морското лице, ако има такъв*,
- име на морското лице*,
- дата на раждане на морското лице,
- гражданство на морското лице,
- пол на морското лице,
- държава, издала оригиналното свидетелство за правоспособност,
- номер на оригиналното свидетелство за правоспособност*,
- номер на потвърдението, удостоверяващо признаването на свидетелството*,
- длъжност(длъжности),
- дата на издаване или най-скорошната дата на продължаване на валидността на документа,
- дата на изтичане на валидността,

- статус на потвърждението,
- ограничения.

2. Държавите членки могат да предоставят на доброволна основа информация за свидетелствата за професионална компетентност, издадени на лица от редовия състав в съответствие с глави II, III и VII от приложението към Конвенцията STCW, например:

- уникален идентификационен номер на морското лице, ако има такъв*,
- име на морското лице*,
- дата на раждане на морското лице,
- гражданство на морското лице,
- пол на морското лице,
- номер на свидетелството за професионална компетентност*,
- длъжност(длъжности),
- дата на издаване или най-скорошната дата на продължаване на валидността на документа,
- дата на изтичане на валидността,
- статус на свидетелството за професионална компетентност.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Част А

Отменена директива и списък на нейните последователни изменения
(посочени в член 34)

Директива 2008/106/ЕО на Европейския
парламент и на Съвета
(ОВ L 323, 3.12.2008 г., стр. 33)

Директива 2012/35/ЕС на
Европейския парламент и на Съвета
(ОВ L 343, 14.12.2012 г., стр. 78)

Директива (ЕС) 2019/1159 на единствено член 1 и Приложението
Европейския парламент и на Съвета
(ОВ L 188, 12.7.2019 г., стр. 94)

Част Б

Срокове за транспониране в националното законодателство и дати на прилагане
(посочени в член 34)

Директива	Срок за транспониране
2012/35/ЕС	4 юли 2014 г., с изключение на член 1, точка 5 4 януари 2015 г. по отношение на член 1, точка 5
(ЕС) 2019/1159	2 август 2021 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ V

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТИЕТО

Директива 2008/106/ЕО	Настоящата директива
Член 1, уводни думи	Член 2, уводни думи
Член 1, точки 1 до 26	Член 2, точки 1 до 26
Член 1, точка 28	Член 2, точка 27
Член 1, точка 29	Член 2, точка 28
Член 1, точка 30	Член 2, точка 29
Член 1, точка 31	Член 2, точка 30
Член 1, точка 32	Член 2, точка 31
Член 1, точка 33	Член 2, точка 32
Член 1, точка 34	Член 2, точка 33
Член 1, точка 35	Член 2, точка 34
Член 1, точка 36	Член 2, точка 35
Член 1, точка 37	Член 2, точка 36
Член 1, точка 38	Член 2, точка 37
Член 1, точка 39	Член 2, точка 38
Член 1, точка 40	Член 2, точка 39
Член 1, точка 41	Член 2, точка 40
Член 1, точка 42	Член 2, точка 41
Член 1, точка 43	Член 2, точка 42
Член 1, точка 44	Член 2, точка 43
Член 1, точка 45	Член 2, точка 44
Член 1, точка 46	Член 2, точка 45
Членове 2 и 3	Членове 1 и 3

Директива 2008/106/ЕО	Настоящата директива
Член 5, параграфи 1, 2 и 3	Член 4, параграфи 1, 2 и 3
Член 5, параграф 3а	Член 4, параграф 4
Член 5, параграф 4	Член 4, параграф 5
Член 5, параграф 5	Член 4, параграф 6
Член 5, параграф 6	Член 4, параграф 7
Член 5, параграф 7	Член 4, параграф 8
Член 5, параграф 8	Член 4, параграф 9
Член 5, параграф 9	Член 4, параграф 10
Член 5, параграф 10	Член 4, параграф 11
Член 5, параграф 11	Член 4, параграф 12
Член 5, параграф 12	Член 4, параграф 13
Член 5, параграф 13	Член 4, параграф 14
Член 5а	Член 5
Член 5б	Член 6
Член 6	Член 7
Член 7, параграф 1	Член 8, параграф 1
Член 7, параграф 1а	Член 8, параграф 2
Член 7, параграф 2	Член 8, параграф 3
Член 7, параграф 3	Член 8, параграф 4
Член 7, параграф 3а	Член 8, параграф 5
Член 7, параграф 3б	Член 8, параграф 6
Член 7, параграф 4	Член 8, параграф 7
Член 8	Член 9
Член 9	Член 10
Член 10	Член 11
Член 11	Член 12

Директива 2008/106/ЕО	Настоящата директива
Член 12, параграф 1	Член 13, параграф 1
Член 12, параграф 2	Член 13, параграф 2
Член 12, параграф 2а	Член 13, параграф 3
Член 12, параграф 2б	Член 13, параграф 4
Член 12, параграф 3	Член 13, параграф 5
Член 12, параграф 3а	Член 13, параграф 6
Член 12, параграф 4	Член 13, параграф 7
Член 12, параграф 5	Член 13, параграф 8
Член 13	Член 14
Член 14	Член 15
Член 15	Член 16
Член 16	Член 17
Член 17	Член 18
Член 18	Член 19
Член 19	Член 20
Член 20	Член 21
Член 21	Член 22
Член 22	Член 23
Член 23	Член 24
Член 24	Член 25
Член 25	Член 26
Член 25а	Член 27
Член 26	Член 28
Член 27	Член 29
Член 27а	Член 30
Член 28, параграф 1	Член 31, параграф 1

Директива 2008/106/ЕО	Настоящата директива
Член 28, параграф 2, първо изречение	Член 31, параграф 2, първа алинея
Член 28, параграф 2, второ изречение	Член 31, параграф 2, втора алинея
Член 29	Член 32
Член 30	–
Член 31	Член 33
Член 32	Член 34
–	Член 35
Член 34	Член 36
Приложение I	Приложение I
Приложение II	Приложение II
Приложение III	Приложение IV
Приложение IV	Приложение V
Приложение V	Приложение III